

Edebiyat Defteri

Ahsen Tosun -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:

11 Mayıs 2026 Pazartesi

Yayınlayan:

Edebiyatdefteri.Com

Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BARIŞIN KIRAMLI GÜVERCİNİ

Kar acısı var bizim köyde
Sessiz tufanların haddi hesabı böyle
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Sa'v etmeye çalışır caniler
Bu saf niyetli savı
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Edemezler kör, gözleri
Sindiremezler bu pak vatanı
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Haksızlığın keskin bıçagında ters yüz oluyorum
Adaletsizliğe hiç gelemiyorum
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Gayrı hilal gibi bükülür boyunlar
Yahu bu neyin utancı, bu neyin sonu
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Yüze bak hele masum görünümlü katil
Yüz hele şu ki kir pas tutmuş yüzsüzü belle anca o zaman aklanır yüreği
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Çektim sol elimdeki namıyuyu
Çevirdim sağ koluna doğru
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Patladı birden korktum aniden
Etraf toz duman o umman
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Gözlerim ama mı oldu?
Görmez ola ki gören yalanlar varlığını
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Al sancak bir dal zeytin
Ak kanatlar avan bir dil
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Ah efendim namı yanlışlıkla doğrulmuş
Bırakın bu ne düşmanlık bu ne kızgınlık?
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Kof bakan gözleri neşe doldu
Boş diyen yüreğim bir hoş oldu
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Gel ahbabım şöyle

İki kolum sarıl bele
Bir çizgide yürüyorum
Bir tarafım savaş bir tarafım barış

Kimdir bu kimlerdendir?
Barış... Barışın kiramalı güvercini
Sen gelmeden kurt gibi yerdik ben onu o beni
Sen geldin hem doğruyu anladık
Barış...Barışın kiramalı güvercini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034085/barisin-kiramli-guvercini.html>

VATANA TEK ANA BARIŞ

Taş kalpler, can havli bedenleri yoğuruyor
Akilları kor ateşle yanıp duruyor
Kör külleri ciğerimi yakıyor
Ah isli istikbal dimağlara çalınıyor

İki laf etmeye gelmez
Laf maf demez sağ etmez
Ne olacak bu vatanın hali
Ah isli istikbal dimağlara çalınıyor

Ha bu kanlı halı deriden yapılan
Ecnebler sarmalamış haksızlık kokan
Dermansız kalan min'asız bu vatan
Ah isli istikbal dimağlara çalınıyor

Deryalar hangi ülkede boyanır oldu ala
Ne farkı var o vatan bu vatan âlâ
İşte bir çocuk daha bir çocuk daha anasız
Ah isli istikbal dimağlara çalınıyor

Halbuki tek manadır vatan,barış
Öyle işte tek anadır vatana barış
Yahu barış, kuşatan diyardır sevgiyi, huzuru
Ah isli istikbal berraklaşacak mı bir gün barışla?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034246/vatana-tek-ana-baris.html>

NEFSİN KOR BAKIŞLI LİBASİ

Koşuyorum herkeslerin dimağında
Acılarla doyuyorum yalnızlığın
Tok haneli odasında
Nefsin kor bakışlı libasıyla koşuyorum

Bana hoş sana boş
Bulanmaz mı sanırsın pak alınlar
Kanın şerefli al beyazına
Nefsin kor bakışlı libasıyla koşuyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034765/nefsin-kor-bakisli-libasi.html>

SÖZÜMÜZ OLA

Bir figan doğuyor feryada tutuşmuş
Bir mermi daha ölüme hedefleniyor
Ah eden var mıydı da vahlar duyulmaz oldu
Bakın insanlık burada boylu boyunca

Niye ses etmez kimseler niye
Bu vatanın yakarışlarına kepenk mi indirdiler ne
Bir insan aman ne tür bela
Bulaşma iftiralar al sancaklı gumaya

Çocuk ağlaması duyuluyor semada
Tihler hapis mi bu vatanda
Mıhlanmış kelimeler acımasızlığa
Pul pul dikiliyor yürekler gamaya

Demez misiniz bu ne hâl bu ne pâymal
Alnımızın akına, şerefimize
Gurbet kızı bu vatan, çekilmiş bir köşeye
Ah senin sözün nerede gözün yerde

Dönmeyecek mi bir gün dostumuz barış
Dinmeyecek mi ala bulanana bu şehir
Hadi bekletme analarımızın gözü yolda
Artık vatanın sözü sen ola

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1035413/sozumuz-ola.html>

MEYDANLAR

Acıların diz boğazını geçtiği hangi gündeyiz
Sorunlar soru sorar oldu biz ne haldeyiz
Soluk oluk oluk öldü bilmem ne kâleyiz
Bir halat sardı ömre bir adım daha neredeyiz

Yıllanmış yürekler ahlarıyla sokar oldu
Aydınlık tepe taklak vah karanlık soldu
Yakın duaları ışık bir tek bekadan doğar oldu
Haydi kapayın gündüzleri geceleri kimseli oldu

Bugün yarın daha ne zaman ne zaman?
Koş adam ciğerlerinden kan fişkırır
Göğsünü ak ak gerdir al sancağı alan
Bağır suskunluların boğazını yıpratır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038979/meydanlar.html>

MÜBAREK ŞAHİTLER

Serin çehre, kızılık şerefiyle damlarken ak alnı göz kamaştırıyor
Dimağında geçen uçsuz bucaksız sözler anlamsız, dudağından şahit olunan mırıldamalardan anlamsız
Gözü seğriyor hani ilk defa gözleri şaheser görüyor ki sanatkarı istiyor
Ana nerdesin, evaldım nerdesin demiyor, ak düşmüş düşlerinede ihtiyacı yok, merhameti Rahman'ın merhameti Allah'u E
Bir sersem gülümseme yavaşça uyuşturuyor bedenini, deryalar ağlıyor vatan ki yiğidimizin kanı yerde kalmasın, göğе yüks

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078025/mubarek-sahitler.html>

AWSEDRFT

ÜİŞĞPLOKIJUHYGTFRDESWAQAZXSCDVFBGNHJMÖKÇLŞİLŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078946/awseidrft.html>

ELVEDALARIM, GÖZ YAŞLARIM

Ölüme akseden ruhum, halbuki daha dün gibi yaşlarım
Yüzümde sıkıntıdan yaşlanmış kırışıklıklar beyaz tenli yaşamlarım
Verem demedim, gayrı hüznün veremem, bastonun başı bükük bedenli hatırım
Korkaklık ne haddime, ağarmış senden geçen ağlamalarım
Yüreğim lisan bilmez, bundan sonrada öğrenemez sevdalarım
Ama anamdan vasiyet tek söz bilirim,
el ele olmaz bırak el sallayamayam, seni terk edemeyen elvedalarım, göz yaşlarım
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1079451/elvedalarim-goz-yaslarim.html>

HEYHAT YABANİLER

[italik]

Cihan-ı gelincikler, kuytularda buhran tomurcuğu açan inciler
Kara koparan eller, uğuruna barışılan uğultu kapan kefenler
Sarsıl, bir inci kararmaz, ayıl, ak gömlek yırtılmaz anlasınlar
Şayet buyruklar dimağdalar, suçun yalanı zehri fısıldaşan kuyruğu kesen yılanlar
Heyhat, heyhat yabancıler, kuruntularda saçılan ihtiyarlığı kaçışan gençler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081205/heyhat-yabaniler.html>

VASIYETSİZ BİR TEK O EKSİKSİZ

Asır arşın arşın yarılıyor, eller yarık kendi hayatına çizik atmış sen sen diye karalıyor
Alametler başımda tutuluyor, yürekle yalnızlıklar karık dengimi enginlerle maziden ayıklıyorum
Vasiyetim soruluyor, vasiyetim ölüm yeniklerim saymayın kalan ömrüm ömrüne katılsın, haysiyetim yetersiz bir tek o eksiksiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1082072/vasiyetsiz-bir-tek-o-eksiksiz.html>

HASRET HASATI

Hasret hasatını seyret, ne kadar nefesler sonsuzluğa doğru meyl etmiş kaç acı ekilmiş hesap et
Yağmur damlaları harman yerine akset, dökülen göz yaşı mı yürek taşı mı kusurumu affet
Akşam çekilince aydınlık ipleri sabret, yâr akla düşünce hissiz rüzgar kör gözlerden ibaret, hiç etme dert soba gönülde olur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083688/hasret-hasati.html>

NİCELERCE ÖLMEM

Şehadet ehli kelim,
sûkut-u yalnızı işitir köprü bağı susuz iklimi çatlatan ahlâm
Yuva kuşu özgür göğü gür hisli elvan,
vakit esiri uçuran öksüz yayı saplayan yaşam
Ervahlar eyvahları ahlatan er-i alem,
ölüm ahdi ufukta katre katre yazılsa
bir gün mektubun pusulasında gizlenen
nefeslere ilişir yankılanır nicelerce ölmem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1088485/nicelerce-olmem.html>

Sevda Dilinde Bent

[italik]Sevda dildir dediler, ben harfsiz bu ilime şahidim.
Hangi alime sual etmeli, kapı kapı şerbetinle mest oldum.
Kızıl güneşi bile bağırma bastım, göğü kamburuma dizdim.
Bulutlardan ne bir damla, çölde ne bir serap; yandığımla.
Bu giz sırrını bulmadan aşk maşuka kavuşur mu?
Ne göze ne kaleme, bu dilin kışkacında kalana rahmet.

Ahsen Tosun

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1529521/sevda-dilinde-bent.html>

Eyleme Dili ve Edebi

[italik]Evela hakikatin düşünü gördüm,
Gür kanatlı zümrüdi kuşlar ve okdan keskin yaylar,
Hücumu belirgin bir nokta, burada uyanık kalmaz insanlar.
Parçam iki kıtalara, ellerim ovaya ve ayak uçlarım deryalara salınır.
Mana bütününü bozmazsa hakikatte bu insani.
Bana kalansa cüzi bir ihtiyari.
Boş yere eyleme dili ve edebi.

Ahsen Tosun

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1529636/eyleme-dili-ve-edebi.html>

Kor Kuyunun Suyundan Geceyi Uyutmak Arzusu

Nura dokunmasın diye kepenkli saf karanlık.
Bu kor kuyu güneşi görmek arzusunda mı
Baş aşığı doğru inen bir ip uzansa
Tutun zamanından tebdili mekan edecek var
Işık hızında ve göz kamaştığıyla bir dünyanın sonu mu başladı
Hal dilinden nizam ölçülse, eksikte kalacak yer yok.
Tam fiiller mahsulünde, failin kaybı.
Bu aydınlık yüz gece karanlığını uyutmak arzusunda mı

Ahsen Tosun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530019/kor-kuyunun-suyundan-geceyi-uyutmak-arzusu.html>

Son Kubbenin Sefası

Yüreğime iniyordu son kubbe, sefasını sürsün güvercin kuşları
Göğe germeye dur allı ak bayrağı
Sır kalemle yazılı erler adı mübarek sanı
Hangi köprüleri yaktılar hani yangın ellerinde mi?
O nurlu iman, heba eder pas ateşini.
Şafak sökerken tan yerini kollayana!
Gece deminden rüyaları uyur, gözünün feri açık!
Şehadetine iniyordu binlerce melek, namazını kılsın kainatın ölüleri.

Ahsen Tosun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530122/son-kubbenin-sefasi.html>

Kitabın Haşri

Kitabın haşridir bu uyanık sözler, Hasbünallahü Ve Ni'mel Vekil.
Harflerin yerine şu vakit hangi mürekkep yazılabilir?
Cesaret cesedini teslim eder de şu kul hakkı hakkına nerede
Elifinden diriliş, mimlerden iki büklüm takva;
Ahir sorgusunda, terazi boyuyla ölçüleri fani dünler.
Şu vakit öldüm diyen ağzına hangi mührü sürer bil.
Hasbünallahü Ve Ni'mel Vekil.

Ahsen Tosun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530261/kitabın-hasri.html>

Kıtalar Ayrı Ayrı

Bir gürültü şiddet vurdu kıyılarıma, sığınmaktır bu ihanetin.
Kayalar mı kabalı sert, elinin ucu sivri.
Kıtalar manzarasında olmak ayrı ayrı.
Güneş batarken gözünde kırpiğimden düşen bin gece.
Sesler yanında, su nazında ve ayrılık başında.
Kıtalar manzarasında olmak ayrı ayrı.
Bir ıssız sakin dokundu damlaya, ağlamaktır bu gülüşün.

Ahsen Tosun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1530439/kitalar-ayri-ayri.html>

GÜL GÜL ŞAH DAMAR

Hani bir at Bağdat'ta, kainatın bir ucunda yeleleri sarkan.
Gül gül şah damar aradım, yakından da yakını bulunan.
At taşır beni seyrine, arıyor şaha kaldıracak ılık bir kan.
Yol hayalci; hakikat yolunda, paçalarımın toprakları kayan.
Dağlar var taş taşıran, şimdi göğümü sorma yağmurunu taşıyan.
Benim kervanım Şam'da, çölün tepesinde kumdan yansıyan.
Gül gül şah damar aradım, yakından da yakını bulunan.
Hani bir el gören bir dil çözen,
kelamıyla dalgalanan yüreği aramaktan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1531178/gul-gul-sah-damar.html>

Başın Üstünde Bir Dünya Geçer

Doğrulsun yere batan kökler, köhne rutubetten daha saf nem var.
Kuru kalsın nedir yaş olsa ne, taze çiçeğe sor nehrin sularını.
Eğildiğin yeter! İki büklümünde köprüler, başın üstünde bir dünya geçer.
Ölü olmak nedir diri olsa ne, faniye sor ömrün kalıntısını.
Yaşasın mezarına ev dikenler, küstah nefisten daha ölüsü ne var.
Edebi getiren ebediyet elbette, edeni mesul eden daha adil bir karargâh var.
Eğildiğin yeter! İki büklümünde köprüler, başın üstünde bir dünya geçer.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1533247/basin-ustunde-bir-dunya-gecer.html>

Rahmani

Gönül dağı yıkıldı, gözünü ört keskin taşlara.
Taşlar yerine oturdu ağladı, damla düştü ve yeri yaktı.
Kulak üstü baş, aklınla eriş suyun azimli sabrına.
Bir ahı nida ağzına kısıldı, yalancı susmalı yankılara.
Göğe çıktı ulaştı, arz duydu arş sundu.
Kulak üstü baş, aklınla eriş suyun azimli sabrına.
Eğildi damla buluttan, düşer gibi rahmani.
Ve yağmur yağdırıldı, toprak ile fidan kabardı.
Taşlar yerine oturdu ağladı, damla düştü ve yeri yaktı.
Gönül şah damarı çatladı, sözünü ört eski destanlara.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1534965/rahmani.html>

Gözbebeğindeki Dünyayı Yakarım

Zalimin köhne yüzünü kazıyor tek gözlü çürük deha.
Kütükten başları her toprağın altında bir kesik heba.
Kökleri bağlama ona, ham maddesi kibirden bir horlanma.
Gözbebeğindeki dünyayı yakarım Yahudi
Cennet Filistin memleketi, yanan kor kuyudaki Yahudi
Gün içinde zaman geçidinde saklandığın bir avuç yeşil
Kurutun o damarları kökünden ağacı toprağından
Gazze mümin kalbi, Kuzey vatani
şehitlik mahallesi.
Ayan beyan bir beyaz, hayat levhaları bizleri aklar saf sudan.
Sen duymazsın sen görmezsin sen ayaksız haşir yolcusu Yahudi
Cemali Cemil Bir Haşmeti ne bilirsin?
Sen öldürdüğün canların yarın diri olacağını yarının cehennemini olacağını ne bilirsin?
Yarın cennettir Gazze en nurlu pak bir gündür Filistin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1540734/gozbebeegindeki-dunyayi-yakarim.html>

Toprak İkindisinde

[italik]Yollar beni bulmalı, Şu ahir vakti sorguya sual.
Bir cevabın peşinde yüz yıl konuŐturan divanelikte ne?
Mecali ertesi yarındaki kelamı yangına mı okutmalı?
Kül oldum güldür kelime, bir kıvılcımın yeter sözü dikenlere.

Batan güneşe yönü sormalı, tepede nokta kalana devasayı.
Dağın kıyısında karınca azmi, dünyada insan hali,
Toprak ikindisinde, yer içinde diri yer üstünde ölü.
Ne muazzam ikili, ne zıt ne eğri nedir dengi?

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1542810/toprak-ikindisinde.html>

İlla ile Yukarıya Çıkmak

Üç noktalı merkezi yönüme alarak başlıyorum.
Sağ, sol ve ön, ama arkamı da arkaya alıpta bu yola çıkıyorum.
Yukarıyı sorma, göğün kapısı açılır mı ki bana?

Mecalin değil bir izin peşinini veripte ayağın ayakkabıma takıyorum.
Camid bir nesnenin yoluna dizilmem mi garipti yoksa canımın dirisiz sayılması mı?

Olur nefes almam, olur hayatsız bir fanusun içinde bir iki atomsuz kalırım.
Ama Ol'un kıymetini vermem, canı iste al ama
Onu veremem.

Bir yolcunun en tükenmez azığı su mudur?
Ekmek gibi kırık kırık dökülürken terler azminden beslenen duadan başka doyurucu azık var mıdır? Madden sizinleyim ey l
Ama ruhum bir devenin eğerine bağlanmaz.
Güneş kabartırken tenimi, elimin en yangınlı tarafı serabı çeker arkaya.
Bu yolda ölmek illa, illa dirilmek uğruna.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1543764/illa-ile-yukariya-cikmak.html>

İlk Yazılı Metnimdir Hayatım

Kelimenin ucunda dilim, öteye varsa kursakta kalacak bazıları,
Sinerken üstüne acılı tuz, bir ılık katreciğin gücünde boğuldum.
Ufak görünce uzadı gitti, iri görünce ufaldı göz bebeğimden eğrice.
Kendimi bildim mi meçhulunde kelimelerle yıkandım, ilk ağlamadan ağarınca.
Saf ve berrak bir lehçenin mesuliyetiyle, sürçmüş isimlerin en hüsnüyle doğdum.
Benim adım oldu kelime ben ona şahsi, aşikar ahengimizle dünyayı devirdik yaşca.
İlk yazılı metnimdir hayatım, sonu yazacak Olana ilk sözümdür hayatım; son söz ecel.
İşte cümlenin bittiği yerdir kelime-i şahadet, noktanın şahitliği doğrulsun, boşluk dolsun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1549273/ilk-yazili-metnimdir-hayatim.html>

Manasız Lügatin İçinde Cilt Süsüyle Eğler Edebiyatı

Manasız lügatin içinde, cilt süsüyle eğler edebiyatı
Kaç şair devirdi şiirini, buyruğunda kelime kaç kere taşıdı risk
Cümlelerin tanesini ayıklamakta; ağızda horlanan devrik
O tane de tanesini, dünyanın sillesini.
Çildir güneş; gökte kara arayana, karada göğün.
Şimdi söyle bu vakitler kaç öğün.
Bir söğüdün uzun kollarında
bir öğüdün hüzün oltasında
Alnından övdüğün mısırda
Manasız lügatin içinde, cilt süsüyle eğler edebiyatı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1549857/manasiz-lugatin-icinde-cilt-susuyle-egler-edebiyati.html>

Edene Hak Buyura

Her zamanın bir velisi bir delisi var, aşığı eden kör sağır sultan mı
Sultan tahtını devirdi gitti, halka halka geçirdi zincirini gitti
Destan sözüne sadık kala, kezban lafı diyarda dolandıra
Ferman toprak altında, derman dize dize çöken seyranda
Vezir parmağında, köle boynunda, halk ağzında
Edenden de ederi çıka, ecel başında terden su; kuyudan Yusuf çıka.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553242/edene-hak-buyura.html>

Etten Kandan Bir Diri Ama K r  K r ne Bir Maddi

Gözleri önünde gözleri arkasında.
Nerede bu görmek?
Bakmıyorum ben, i ten i  ruhuma.
Arkası önünde  n  arkasında bir ruhla yaşıyorum.
Her insan taşır ağır külçe bedenini.
Hafiflik nedir, kuş yüreğine danışsa can,
Ezilmek nedir en ağırca ey karınca?
Zıtlık mahalinde eř duruma düşen azınlıkta,
Gözlerim kapalı.
Görünür perde, kapalı kilit ve insan Hakkından gelir, gidiyorum.
İnsanım aşıkarene ruh ve cisimden ibaret,
Bir çift dürbünü biçilir, el var mı onu çevirmeye.
Etten kandan bir diri ama k r  körüne bir maddi,
Gözleri önünde gözleri arkasında,
Nerede bu görmek?
Gözlerim kapalı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1555673/etten-kandan-bir-diri-ama-koru-korune-bir-maddi.html>

Köz Konaktan

Meselenin ferini içmiş kara alın,
Gaye ayanca, ışığa mahal aydınlarının.
Kara bir boğum pençesinde,
Bu can hançer, kan canlı zehirden geçer.
Tan vaktinde ayrılır kemikten diri ve kiri,
Sanmak ki iki kapılı bir buyruğa ferman,
Yanmak şahlanan bir at damardan.
Huşu gülünde bir köz konaktan,
Tahtı refahında itlak konaklayan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556078/koz-konaktan.html>

Kalkınma

Eğer yokuş aşağılasak; kayışları kayan bir nalın ayağına düşer at,
Dik taşar kayalar, yamuk bir yolun tepesinde çıkmaz bir ayak.
Madeni değeri sivri dili olan lehçenin kinayesine kimyevi bir madde karar.
Gidişat dönüşe, merkezî haller dışında harici bir harita zihinde kol gezer.
Yönü ileride varılacak geriye, başı dönüyor dünyanın insanları tarafından.
Kanunsuzlar ve tek maddelik beyannamesi, insanî damarı kesin en uçtan.
Puslu kalplerin keşfine hakim bir tabip, ümidi bir düğümle bağlar en candan.
Eğer yokuş aşarsak; ayak bağında yeşili insan kanında medeni ve canda ebedi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556495/kalkinma.html>

Hususi Őuur

Ayaklar parmak bağlayan
Elimde el yoklayan
Düşmeden baştan baş
Ölmezde gömülü
Sanma ki beden kabza kokulu
Hüdhüd derken Ey Hu!
Yalnız; ben de yoktu
İki siyahiydi beni aklayan boylu
Toprak altında toprak üstü
Göz göre bir pencere süsü
Hanı göçtü hancı göç
Dil kapısı bekletti üç gündüz
Fani nefes sinmeden esti rüzgar güz
Tufanı hayati bir hayat sürgünü
Zaman katresinde bir yudum huşu
Hususi Őuur kısa sur etti bin küsurlu kusur
Ölçü mizan karar adil
Yer mekan zaman baki il
Tahtlar altında akan nehirde bir mil
Müminler has hoş muhabbet dil
Selam olsun selametliye.
Kelam olsun sel alametliye.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558686/husus-i-suur.html>

Karanfil

Alnından akan bir pınar kurudu
Cebinde demir halkalar boynuna
Kök saldı ağırlığınca sana
Eğildiği bin tozlu bir eşik
Tüm gücün delik deşik

Beşlik onluk sayıca
Lafı ederinde bolca
Üç günlük dünyanın oltasında
Altın mezarına karanfil bıraktı fakir fukara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1561572/karanfil.html>

Efdal

Haya duvarının arkasında insan
Tökezleyen kumlar saatini kırar
Akitsiz fiiller zırh çeperini deler

Akan kan damarında çürük
Sanki ayak üstünde aklını aldı çocuk
Yarım fikre bin söz çok

Güya belagatça, rüya yaşar; uykuda
Göz kalkar, dil bükülür; bu insan üç gündür ölü
Uyanıştır en derin kalkış, evvelce kalk ahirinden

Ayağını yürüt sıratı müstakime
Dilini söylet Kur'an-ı Kerim'den
Nefesi ver ecel yüzüne üflemeden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562070/efdal.html>

Hür Namına Esir Kahrında

Maharet esirin zindanında hür namını salmak.
Güneş yarısı, soğuk parça tamamı; insan yapboz.
Zindandır uç, en ücra köşesine yarım ayak uçar kuş.
Takvimde tek geçen zaman yıldır, bozguncu yıldırır.
Kapılar görünür kilidine, el eline düşman ömrünce.
İnsan kılıfına bürünen solgun, bedenden ruhu kaçgın.
Kalbi demir büken, gözüne sor hangi kıtayı hapseden.
Kabahat hürün hanesine esir kahrını yaymak.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564055/hur-namina-esir-kahrinda.html>

Şaraben Tahura

Derken; sırtında taşıdı Nil'i taşan öfkeydi
Bir isyanın küflü okuyla saplandı Vahşiden külli
Duymakta zorluk çeken hangi heceyi sökmeli
İşitilen tekin bir seda, didiştirmekte onu heba
Gayrısında fanidir dünyadaki eda
Derken; titretir üç gün taşıdığı nefis huyu.
Diri değil, ölüsünü tutar her zerre.
Gece dürülen deftere, tan vakti kulak misafiri vesvese
Hatime olana şahit, Azrail mülkü emanet
Mezarındaki çiçeğe hali soranlara, üç yudumdur şaraben tahura

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564604/saraben-tahura.html>

Güllenen Edebi Sağ

Fısıltıyla bulun, bir çığırtı koparır çehre gülünü.
Tanecik yüreği ağzında, kayıp çağın ilk tohumu bu.
Diktiğin bağlar köklü suyun üzerine kurulmuştu.
Güneş çamurda bekletilir, gece ak yıldızın peşinde
Fısılda bana toprakların göçmeni, kabuk üstü yara açıldı,
Gündüz ilk ışık gibi, gece dibinde yanmamış gibi.
Sırrını koruyan kuyu var, ama körü körüne ipleri.
Kadimlik bir taş altı kamburlar, sadıktır kararımca kovalar.
Çağrı usulüne uygun tutulması hususunda bir çağ,
En çok güllenen yerel kandırmaca bu edebi sağ.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566254/gullenen-edebi-sag.html>

Şaire Kıtaları Sakla

Eğer bir ben çıksa kapıdan dışarıya, hangi sureti yakalar aynalar
Tersi düzlüğe sürmeli, simetrik acılar daima ikiye katlanır
Çerçevesini ışıkların oynadığı her oyukta gizli siyah simalar
Önündeki cismani, üstünden taşar ağır ruhani ve karalamalar
Ah şeffaf yansımalar, suda olan camda olan hani edebiye kağıttan.
Köstek diye atar her adımı, öyleyse takılmalı ayaklar bağından.
Ve ilk kareden bir portre asılır dudaklarına, çivi midir çakılan.
Arka ötesinde bir siyah duvar, sanki zaman kamburunda sayıklar.
Baş aşağı el yukarı manzarasında, saat büken bel ve kemik kemik dakikalar.
Batanlar daima sarkan bir sayaç tutar, bu kaçınıcı doğuşa atılmak.
Yönü çevirmedi sabit, beden çekiminde ramaklık belirir yansıma,
Ah katı aynalar, çehrede olan gözde olan hani şaire kıtaları saklayan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566645/saire-kitalari-sakla.html>

Kuzgunun Kursağında Kalan Hece Hece Kaçırmalar

Daima titrer kuş, ayak bastığı son kıtadır gökyüzü
Tek yüzleri yıpranık ve yaprak yaprak yağın yağmurlar.
Kovaları çatlayan çocukların kurak benzilerindeki renkler,
Bir yeşilin destanını anımsatır da okumak sökemezler.
İlk harfi kuzgunun kursağında kalan, hece hece kaçırmalar.
İki kanatlı öğretmendir mukaddes; biri ana biri baba.
Mektebin adı sobada çatırdar geceleri, yanar heves közleri.
Gözlerinde parlak ışık, yol yakınındaki çıkmazı karaltır.
Gölgesi çocukların güneşi arkasına alan, uzanan çoraklığa.
Doğmak meselesinden de öte; bir sevdadır orada talebe.
Talebe bu ekmek kadar su kadar yaşarsa emeğinden övülesi kadar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1568930/kuzgunun-kursaginda-kalan-hece-hece-kacirmalar.html>

Seyran

Beni mektuba taşı ak güvercin
Seyran seyran gezip duran için
Güreştiğimiz bu hür gökyüzünde
Kimin esir olduğu belli

Fırtına sesi zamanın
Duvarda gümleyen dalga sesi
Kelimeleri suyunu çıkarmış
Sıkılan noktalar boğazıma dayandı
Her bir düğüm mazinin iz düşümü
Yakılmış ayakları boşlukların
Tamlıkla bulanmış; harman manalar

Beni kalemin son mürekkebine yaz güvercin
Vakit burgulu örgünün telinden daha akışan
Saatleri ayarlama, kurduğum hayalleri çalan
Bu Kovalamacada elimdir yakamı bulan
Beni kendime taşı kanatsız ak güvercin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1569336/seyan.html>

Kendine Duran Yalnızca Sapar

Yol geçit verdiğinde ayakkabımı eskitsin toz toprak
Bir ift deri kemik kandan et, bir ke vurur gideceğine
Sanki sonun üzerinde ince uzun bir telde titrek rüzgarla
Havayı sorma canımı şten ruhun, cılız paltosuyla seranatı
Lambaları koparmasın diye gece hırlayan vahşi sis nöbette
Sol yanım kara sağ yanım kar beyazı, ortadakidir şaştı avlamak
Ense kkmde gecenin usl ıssızlık, deverana adım adım
Ayak usanır yol uzanır insan canından sıkılır nerede bu varmak
Varışa giden gecenin sırtında zincirleşmiş köprüler aşınır
Bir ift ayakkabı kamburudur, tılsım gibi giz eder yönü
Merkezi nereye dikiliyse bu cismani çubuğun dönecektir
Kendine duran yalnızca sapar, sapan vurur vurulan kurban
Taşlar atılan yerlerde  biter, ah tutan kökleriyle yolda kalandır.
Her giden değildir yolcu, her ulaşan değildir varmış; ispatına bir ahir gerek.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570622/kendine-duran-yalnizca-sapar.html>

Ense K k ndeki Ahize

Yaşamı tutan bir nefes
 l m  tutan bir nefes
İnsandır    dünya heves
Doğumu yaŗamı  l m 
Toprakta hıfz olan
Tohum gibi atılır kemik
 atırdayan haŗir kapısı
Eŗikte duran kıyamet tellalı
Asli yurda bir kervandı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1571415/ense-kokundeki-ahize.html>

Kuru Dallarımı Dirilmek Arzusuyla Uyuttum

Kış damarımı sızlatıyor bahar çiçeği,
Beyaz örtünün yamacında birikiyor dağlar.
Gökten haber bekleyen kuş gibi,
Sabahladım ömrüm boyu o geceye.
Gece vakit midir yoksa akit sanırım dakik.
O an üşümesin kemik diye gezdirdim dilimde tesbih.
Boncuk boncuk kar beyazı yağıyor can terinde bir tutam ferah.
Ah begonya, kır çiçeği sözlü melekler tutuyor örtündüğüm libasdan.
Bana hayalci deme hakikatin gözünde görmek istemem serap yaşı.
Vahaları unuttum sahra meydanı da meşakkatli; şimdi tane olmak değil.
Ah Birtanem, kuru dallarımı dirilmek arzusuyla uyuttum,
Uyandır beni Rabbim, meyveler çiçeğine dalıyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572552/kuru-dallarimi-dirilmek-arzusuyla-uyuttum.html>

Ömrün Bekçisi

Ömrümün bekçisi fener nurunu korumakta
Nefes gibi yakın ölüm gibi uzak bir bahçede
Otları seyrediyor salınan bir ruhun hürlüğüyle
Pencereyi kapat gözlerine gölgem düşmeden
Ayaklarına iplik dolanan güvercinim dolaşık
Bekçinin hülyasında bir keskinlik keser mi saçakları
Gece ak yıldızın ışığı açtı ağzını hiç kıpırdamadı fener
Perdeler tutam tutam kaçışır ve gözler kılıf içine
Sakınmaktan gönül terler ve bekçinin alnından akar
Ve ömrün bekçisi dolanır güvercin gibi kördüğüme.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574540/omrun-bekcisi.html>

Namaz Dinin Dirliği

Yurdumdaki eğilen baş, alınından övüldüğünle hür kalan kul!
Kible şehadetinde bellidir, namaz dinin dirliğidir
Yaptığını kendinden sanma bir meziyet, imana bu tam eziyet.
Kul hakkı Hakkına, dessasa köledir nefsin; hakikatle azad et!
Kurtulsun bağların esirlik ateşinden, bir kor uğruna canı verme
Yanmaktan korkuyorsa her zerre, o aşkın ferahıyla yansın
O bir Nil, Fırat ve Dicle, cennetin pınarı hiç durulur mu
Kuran-ı Kerim durak sonu dur, durduğunda o kapıda
Sonsuzluk işaretinde idrak, evveliyat var ahir var ve ebediyet elbette!
Yurdumdaki eğilen baş, alınından övüldüğünle hür kalan kul!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575044/namaz-dinin-dirligi.html>

Küskü

Yaralı kuş kanadına yük edip, alemi gezdirme
Sarılıdır her yanı; toprağının suları kanamakta
Göğün sır kucağına serilse; uçuşur fısıltı
Zamanın akrebinden tutsa; zehirlidir sürat

Alemdir envai, kuş tüyünden; seçme kırığınları
Küskü gibi yağdı; gönül yanımın zırhı kamçılıandı
Tufanda güneş dolanmaz, sır gayr oldu bir çığırıtı
Göğün sır kucağına serilse; uçuşur fısıltı

Alemi göç edip, kuş yuvasını hal etme
Ağzı ufak; kelimelerini çalı çırpı ayıklamakta
Lügatın kapısı açılrsa; en uzun susmak çalacaktı
Göğün sır kucağına serilse; uçuşur fısıltı

Yaralı kuş kanadına yük edip, alemi gezdirme
Alemi göç edip, kuş yuvasını hal etme

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575620/kusku.html>

Fettahiyet Sulhu

Güz gülleri için Bağdat'tan döndü mevsim
Her yaprağının rayihasında mesttir hevesim
Tez solar gider güzelin aynasında bülbül konakları
Kapıları ahengin görgüsünden yapılı altın gönüllü
Bu Fettahiyet sulhundan kapandı dünya savaşı kalbimin
Hangi anahtar teslim olmaz azametine ruhi halin
Unuttum aklın fikrini, bilmekten kaldım cahil.

Ah güz güllerine yanıp kavrulmak!
Bağrımdan doğacak ikinci bir güneş
Battığı yerden gözleri yükselecek ilmin
Dev dev olacak kelimeler
Devasa yürüyecek heyecanlar
O kapıda yazdıracak bir Oku
Bağdat deliğinde dönecekler
Şakiyacak tüm anahtar dilli bülbüller

Konağı; dilencinin yarım kap gönül şerbetinde,
Aynada bulanacak altın ve yangınlar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575987/fettahiyet-sulhu.html>

Şeytanın Yangınına Tamah

Kelepçeler kör tutar, lakin başı bezgin düşmezse hürriyetin.
İsitkbal ufukta değildir bir bulut, gökten düşecek olan bir damla,
Yağacak mil mil ebedi hür külliyet, bozguncuların başlarında küllü lavlar.
Küffarın köprüsü tam belinden kırılacak, ip damarlarında kızgın yanardağlar.
Heyhat azabında şeytanın yangınına tamah ediyor, dillerine köz yılanlar sürölüyor.
Ey ahali, onların zehri boğazınızdan ilerlemesin!
Kursağınızda kalsın dünya hevesi ve hilebaz oyunları.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577097/seytanin-yanginina-tamah.html>

Övdüğün Bir Dane İçinde Parelenmek Üzereyim

Övdüğün bir dane içinde parelenmek üzereyim,
Dünyanın ilk tohumu gibi körlüğümdür,
Kabımı sarsıyor nurlar, azar azar taşıyor can.
Uzandığım semada boyumu tartıyor basamakları,
Yedişer yedişer heyecanlı baş ve kan.

Toprak altı kamburlar, daha yüce makam var.
Çekirdek inancında bir hulleli ağaç olmak üzereyim.
Küçük görme aziz, bir nokta iken camiyette bir cümle,
Fahirlenme, gövdenin evvelince ufak bir dane,
Övdüğün bir dane içinde parelenmek üzereyim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578019/ovdugun-bir-dane-icinde-parelenmek-uzereyim.html>

Fakat Vurgu Nokta

Fakat bu hikaye nokta ile bitmez, kalem sırta kadem basmazsa kelam tükenmez.
Beyaz boş sayfanın tepesinde bir yol tarifi şaşırtır tüm yarım kelimeleri,
Efnan olmuş bütün defterler açılıyor manalarına.

Fakat bu hikaye, seferinde aradığını bulamayan bulduğunu karan.
Kargirli topraklarda aşınmakta bu cümle mutlaka yıpranan,
Dış dışa cepheri sanki manaları boyuyor tüm yalan leylalar.

Fakat bu aşkına karşılık yanında aradığım kayıp nokta,
Fakat bu hikaye nokta ile bitmez.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578777/fakat-vurgu-nokta.html>

Huyuli

Gün kavurur anam bir tepside akşam ocağının en kuzguni vaktinde
Gölge dadaşır benimle birbirini geçen duvarların arasında
Mizansız kaba eller tartar aşları, elden ele eğrilirir akar gider sır suyu
Dağı sel ipinden dikilir heybenin, oysa bir avuçla kanar güğüm.
Heybe sırtlanır beni, en kuytu yerinden yamalarımı kırpar gölge
Kuzuların akli kararır, otların kalbi söner ve ova yığılır kalır üstüme
Ve ben kasıtsız gölge olurum, şimdi dolaşıp dalaştığım ben olurum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578988/huyuli.html>

Latifin Elifi

Latifin elifi nüktenin küllisinde âherdedir.
Velilerin eli evvelin ötesinde ki ahirde,
Zemheride bir ılık, göz gözündeki nura karanlık.
Yol yolcusuna, ayak ucuna ve zaman varışa;
Vardım diyen nereye gider?
Duran dünyadır vakitli dönen insan,
Emanettik gerek bir tebdili mekan.
Kalk iskemleden bu dünya kapmacasında.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578992/latifin-elifi.html>

Beyazı

Gönül ol eğrilince baş hu mizanında!
Huyumu süzse şerbet suyuna dimdik
Köprümdür hoyrat; gurur deryasınca
Dalgaları kırılıyor her karada o yol olunca

Yokuş hürmetine uzun zamandır Elif
Kan fıskırtacak sanki kalbi saf saf
Deruhte etme o ben; damarın dardır
Ne o ben ne bu ene, taptığın ilahı kendin zannetme

Gönül ol eğrilince baş hu mizanında!
Toprak nuru yerlerde, aşsa
sözü huşuluk secdede
Lal mi hilal mi gecelerce
ağaran göklerde
Kendi beyazını kır da yücel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579641/beyazi.html>

Kalp Ahizesi

Derdin çağrısında hangisine yarayım,
Ham acı ferasetle çıkarır katre-i niyeti
Her damlası mücadele,
Duysa bir kulak bir kulağı mağara yankısı
Kelamına gürbüz bir kalp ahizesi dayalı
Kavuğunu takmış dağ başına,
Yararsa yamalı kar telaşında
Niyeti sarmaşık ovalara salmakta
Sürü sürü yağıyor hür sürurla
Dalgadır sesi köpürtür kara yarayı
Ardından arıyor sade beyazı
Çağrısında bulunan ve dönüş
Kelamına gürbüz bir kalp ahizesi dayalı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579913/kalp-ahizesi.html>

Rüya Kalkmadan

Bu can bedende daima ihtiyar kalacak
Dökmekte her çağ dışındakini
Yuları kesip atıyor bu boyun
Tutuk kaldırmakta o derin oyduğun
Kalabalık ayaklı sürüdür yolun
Elinde yalancı bir çomak
Dilinde bela okutan türküsü
Uyanmaz mısınız rüya kalkmadan
Hakikati derin, can pazarında aymadan

Çoban tarafından telef olmakta gençliğin!
İhtiyarlık teşrif etmeden
Ayağını kes sürüden
Yulardır idare
Nefsi bir muhabere
Hayati tehlike
Uyanmaz mısınız rüya kalkmadan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580082/ruya-kalkmadan.html>

Uçuk Zikrimle

Tiz bir ses dağımın eteklerine konan
Kayaların dişleri çarpıyor birbirine
Yüzünden mehtabı okunuyor korkunun
Sıvazlanmadı diye kuru otlar bükölüyor

Dikilen önümde cüssesiyle, cılız sevgisiyle
Hani iki yönden kalbini açmış toprağında
Rüzgar tellalından gövdesine bir müjdeyse
Eriyecek taşları yerinden kalkacak hürmetler

Heybeti artık katrenin kılığında akıyor
Her akışında çok uç bir zaman kaynıyor
Yudumlarsam onu uçuk zikrimle
Başka ömrün ovalarında baharı açıyor

Ey güzeli görmek, bakmak gözün iliğinde
Damarları taşırmak coşkusu asli görevi
Yudumlarsam onu uçuk zikrimle
Başka ömrüm ovalarında baharı açıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580686/ucuk-zikrimle.html>

Gülistandan Aheste

Sözdeki meşhurun en gınasında iken, huya gülistandan bir destan yazıldı
Azraklı bir anda cahiliyet taşını dil ile yuvarlarken
Birden toz toprak; güllü daneden kadife hu süzöldü
El dokusu göz nazarı dil kelimesi; tarifnameyi eksik yazarken
Aynasında o rayihanın, tüm boyaların adı altında nurunun rengi aydı
Destanı deste deste, gülistandan aheste
Meşhurdu eşkiya, altından daha kıymeti bildirdi
Huy ilim irfan, şahsiyet taşını ezdirirdi
Süzülen nameyi ezhan kılıfında okuttu
Sözdeki meşhurun en gınasında iken, huya gülistandan bir destan yazıldı
Destanı deste deste, gülistandan aheste

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581785/gulistandan-aheste.html>

Sütten Kaçıyor Aklar

Sütten kaçıyor aklar, dibimde tutuşmuş bir yanık
Benzimde lekeli bir mazinin çil çil karışı,
Ölçer ve kırpar keskin, yamukları yumak yumak.
Taze ot bile belini tartar, beni omzumdan düşüren ne
Aklar beni çağırmakta, illa bir dönüşü yok

Lakin kaçır bütün koşmaklar
Dibimde tutar beni
Çöl çöl bekletir sahrada
Başıma aydın bir güneş geçer
Kurak kalır yanıklar

Sütten kaçıyor aklar,
Zahirindeki rengi sil,
Lekeler mil mil
Bel yükle dikil
İlla ile bu fiil
Dibimde tutar beni; şiir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582513/sutten-kaciyor-aklar.html>

Kuzey Pencerelelerinde Güney Işığı

Hareleri hilalin yörüngesini saran
Kahverengi bir örtüdür semayı karan
Mevzu bahsi gözler sananlar
Bakmak durağında eğrileri indirirler
Tek bir nokta cihanı tardederken
Onlar akıl hanesine yokluk hünerini dikerler
Ah o kapısız bacasız tüten fikir kömürleri
İsli yüzler ve yayılmış sisli bakış pusulası
Kuzey pencerelerinde Güney ışığı bulmak
Kör bir mumun eli kadar uzundur
Dip dibe insan yansımada uzak bir niyet yatar
Bu hangi insaniyet sanki insan başı et
Mevzu bahsi gözler sananlar
Bakmak durağında eğrileri indirirler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582740/kuzey-pencerelerinde-guney-isigi.html>

En Kuş Bakışından

Manzara mıdır ki insan seyrediyoruz
Ufukta tüten sönük bir mum gibi gözümüzde eriyoruz
Bir de çerçevesiz saf işlemeli gönül tablosunda en ağır pahayı harcıyoruz
Fırçalar bizi, yüzümüze yüzümüze
renk katanlar
Beti benzi attıranlar laflarını arttıranlar
Ya muazzam bir harika sanat olacağız
Yahut gözlerde virane
Kuru birer boya tutacağız

Tuvalden düş ve fırça kolundan
İri parmaklı çerçeve ayasından
Tablonun en kuş bakışından
Manzara mıdır ki insan seyrediyoruz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582749/en-kus-bakisindan.html>

Güvercin Kadifesinden Gür

Güvercinler ak alınlı yazıtlarımı yazmakta
Modeldir kelime ölçülüp uzadığım yerde kesilen
Uymayan kalp kalıbında ağartılıp eğri bir
cisme bürünen
Kanadından iplikler akıyor gözünden daha toz zerrecik iğne noktalara konuyor

Rengini devrik cümleden alan yersiz kumaşlar
Baş harfini yutan saklı cevher heceler
Nefes nefes güvercinler alımda tufanlar
Güvercinler ak alınlı yazıtlarımı yazmakta
Uzadığım uzakları yudumluyorum
Kalp kalbe karışmış durduğum yerdeyim
İpliktir dolaşık hem de dönüp dolaştık

Kestiği parmak izini sürdüğünde
Damla damla yaş kadifesinde
Güvercinler ve yazıtlar
Yazmakta uçmak uçuyorlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1584324/guvercin-kadifesinden-gur.html>

Gayb Devri

Güldürerek akar sular, derin bir definenin elinde gayb olma devrindeyim
İnciye kalbi sorduğumda kabuğu kırıldı
Yosun tutunduğu yerden ayrıldı
Kumların fizanı göklerden, deryalar yağdı

O danenin başıyla bütün parçalandı
Pareler cismaniyet yolundan çıktı
Manaya mani olan her nev hiçlik denizinde
Derin bir definenin elinde gayb olma devrindeyim

Ne göz direğine ne kulak harfine
Ummanın lisanına mecz oldum
O gemileri durdurdu sancağımda
Dalgalanan her havadaki mektuplarla

Öyle okutmak ki kelime kendine cahil
Öyle ki alimin kalemindeki kalelerin zırhı
Mağlubiyet esirinde bir Galip, derin bir definenin elinde gayb olma devrindeyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1585176/gayb-devri.html>

Kürk Kalıbının Ardı

Acip bir çobanın oyununda kuzular
kurt kürküne
Dağ yamacına oturunca, eteklerimde
dikenlerin kılıcı
Aşına aşına taş durdu düz ve uzaklar
Ufuk ninnisini duyunca nenemden,
göz akı ve sis beyazı kardı

Oyun çevirenin mi çevrilenin yeri
Sürü git gide üşür, göz ferinin sürüldüğü
kör kibrit
Hayal, sahibi görünce ıssızlıkla ayrıldı
Çomak ağaçta yün kuzuda başladı
Acip bir çobanın oyununda kuzular kurt kürküne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1585963/kurk-kalibinin-ardi.html>

Katre

Gözlerim kapanıyor bir açıklığın ardında
Perdelerini yıkıyorum göz ucu giriftlerinin
Ağardıkça gün, yüzümde dönüp dolaşıyor
Gölgeler uzuyor, ışık kısıyor ve göz yaşayan
Sana zahmetindedir, selleri uyuyor toprağın damarlarında
Kuruyor kirpikler çiçeğinden; bir eserdir yaşamı
İnce tellerin hafif yüküyle, sellerini yatıştırıyor bendiyle
Gözlerim kapanıyor bir açıklığın ardında
Perdelerini yıkıyorum göz ucu giriftlerinin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587348/katre.html>

Gurfesinde Gül Dane

Kulunum, biçare derd kılıfına benzer
İhtiyare kamburum, gençlik eğriliğinde
Kainat dest mizanında ey Kudret!
Gök kubbe, yer habbe ve acz gayre

Halden kavle garipler kekemesinde
Tek tamah ettiğim yudumudur manan

İsminle başladı her olmakta bin fiil
Meçhul zannında dar kaldı akıl alemine
Hayrdır, bu sınır kalbin demdemesine
Gurfesinde bir deste gül dane
Kulunum biçare , aczim; bir Kadir-i Mutlaka yane

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588374/gurfesinde-gul-dane.html>

Yara Kara

Yara saygın, kabuktan yangın kamçı acı
Şifa bulsun diye, göz gökte irileşti merceği
Kordan düğmeleri ilikler kalbin kömürlüğü
El kara gün kara, beyazı korkutmakta

Gökten kemikleri sayılacak aynaların kırığı
Hangi yansıma damdan Şam'dan kardan
Nur ışığını aç!
El kara gün kara, beyazı korkutmakta

Yaranın sureti, siyahi tarafında çevrilmekte
Yön verecek mi iki kutbun orta noktası
Kırıklardan bin bir merkez güneşli
Kardan bir yol haritası üzerinde bulunmak
Nur ışığını aç!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588829/yara-kara.html>

Yüz Ciltlik

Merdiven başında kırk kilitli adım
Aşıkare meftunluğu dilsiz kapılar
Üstü başı yüzülmüş ve bitkin renkler
Pas tutulmuş saat başı dikkatli sesler

Hangi adım benimle bir olup yürür
Tutunacak ne yeridir ne de zamanı
Ayak parmaklıkları arasında kalır
Kim sökecek bir bir ikilemi bu denklikte

Kapılar ardına kaçan giz
Yüz ciltlik değişen yeni ahenk
Kollarında saati tutan his
Merdiven başında kırk kilitli adım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1589578/yuz-ciltlik.html>

Fiil Çekimi; cümle âlemin

Gözaltına alınanlar arasında parmaklarım vardı
Kalemin hümküyle ızdırap ayaklı kelimelerim
Ah şuna buna sarf olunan nahif harf bükülmeleri
Eğiminde ıssız bir adamın yamuk çaplı gülüşleri

O tizlikte yatan kurtların yabani ay ışığında cenkleri
Fısıltıları gürül gürül akan cümlenin gidişine yakılan naralar
Bana mehtabı sorma alaca karanlığında bir kıvılcımdan aciz
Kitaplardan cilt cilt tütsü yaktılar yangınlar var yangınlar

Noktaların işaret ettiği bu ünlemden daha çok ulu!
Okumak dil hamlesinde göz önünde paragraf seyrinde
Bir kel sayfa içinde bin satır hece bitiren bu mana
Okumak fiil çekiminde özne şahsiyetinde cümle âlemin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1590704/fiil-cekimi-cumle-lemin.html>

Öz Lâl

Kalp yoklukla sınanırken dilinden kurtulan ilk tutsak kimdi
Sevdanın rengini değiştirmek zorunda kaldım bu söz ile
Ellerimde kurudu toprak yaşındaki çiçekler ve şaşkınlığım
Güneşin yüzünü güldürdü benzinden akan gölgeleriyle

Ah o lüle lüle sarmaşıklar sanki bahar uykusundan kalktılar
Kalbin ufak odacığını havalandıran sevmek fiili, kökleriyle salındı
Çiğ çimenlerin gücünü ezmeden damarlarından indi nahiflik kuşu
Öter tüy gibi kulaklarda sanki yer gök ağırlığınca aynı heybe

şimdi bu âlemin aynasındaki renklerin tarifi
Kuru toprağın boğazındaki tohumların ışık sevinci
Aydınlık çehresinden akar gibi bir şelale resmi
Saçaklarından kıvrılan sevgili göğün cümbüşü

Kalp yoklukla sınanırken dilinden kurtulan ilk tutsak kimdi
Sevdanın rengini değiştirmek zorunda kaldım bu söz ile.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1592802/oz-l-l.html>

Güneş Libaslı Çocukların Zeytinliğıyle

Azat eyle çöllerimi
Hürmetinle vahadan
Bu sahrayı yerinde uyut
Geceleri kandırma derine
Seher eline su
Gönül güneş benzi

Kervana sarayı sorma
Develerin aklını başına
Heybetli asilere edebi
Bu seyyar ruha hanları

Zaten ben kumdan kapılardan
Güneş libaslı çocukların zeytinliğıyle
Uç uca sırlı ufuklardan serabı aradım
Hakikati çok öz hem maziden daha köz

Ayaklarımın altında yanık bir Avrupa ülkesi
Bastıkça bağına katran karası gönül pasları
Şimdi bu zararı at!
Dünya makinesinde hürriyeti çalıştırdım
Çarklar yerinde ipleri kim tutarsa elinde
Çivilerini söküyor ahmakça

Makinist değilim, insaniyet çıkıkcısı bir el
El bazen söz, söz bazen şiir ve kompozisyonda bir dua

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1596404/gunes-libasli-cocuklarin-zeytinligiyle.html>

Hangi Doğru Damla Göl Olur

Gözlerime hangi köşeden bakılmışsa
Sözlerime başlamadan bitti manzara
Günlük bir hayatta destansı bir arzuyla
Tarihe not gibi düştü noktaları kaçırmaya

Bakışlarımın yuvarlak olduğunu kanıtlayan
Aynılar çarşısında tıpatıp yansımalar satan
Tablolar ortaya çıkar, bu çıkmaz sokakta
Hayatta her zaman bir daha vardı

Destan değildi deste deste ağlatan
Gözlerimin önüne bak doğru damla göl olur
Noktalarsa tarihe belli bir süre işaret eder
Gözlerime hangi köşeden bakılmışsa
Sözlerime başlamadan bitti manzara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1597579/hangi-dogru-damla-gol-olur.html>

Şahsi Şahsen Şahane Değildir

Aklıma bir deli uğramış gibi tarumar
Kalbinin uğruna sırtıma yedim can küheylan
Saçına başına kondurmaz idrak yeleleri
Nabzında koşuşmalar heyecanla fişkirdılar

Aklıma bir deli uğramış gibi tarumar
Diyardan diyara tellal eder halini
Onun zahmetindedir fikir sahibi
Gönlü olsun diye hayali misafir eder

Aklıma bir deli uğramış gibi tarumar
Kim dağıttı bu odayı terk etmeden
Köşede can çelişkileri ve hayati
Pencerelerden bakıyor takılmış tüller

Fıskiyenden çıkar gibi fısıltılar çoğaldı
Fılan dedi falana safiyane masumane halleri
Bu fırtınaya yakalanan şüpheli şahıs olarak
Derim ki; aklıma bir deli uğramış gibi tarumar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1598947/sahsi-sahsen-sahane-degildir.html>

Gafil Gezdirme Faniyi

Ey sevgili fani dünyadaki hükmünü bozma
Kalbini kırık dala bağlarsan çiçeği solar
Ağacın gölgesinde kalsan bir gün kış gelir
Taşları alsan beline yükü biner

Ey sevgili fani dünyadaki hükmünü bozma
Hane hane içinde geniş, o genişlikte bir darlık
Pencere bahçeye açılır, ama duvara kapanır
Duvarlar arasında rüyalar, uzun gafletin tabiridir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1599710/gafil-gezdirmefaniyi.html>

Harabenin Canı Kalbin Fethinde

Gözlerime kıymet biçen, manzarasına bakacaktır
Sözümü işiten, içindeki manasını
okutacaktır
Korkarım pek acizim
Düşmanım içeride ben bu savaşın dışında kaldım
Harap etti kalbin etini yüvesvis, şimdi gönlüme hangi zikir
Şifalar yağıyor ayetlerinden, damla damla biriken
Muhabbetimin kabulü imkan harici değilse eğer, deva Ya Rabbi!

Feda-i ruhumdan kuvvetli bir veda
Dünya döndü ben yüzümü
Zaman çarkında, ecel darda
Korkarım pek acizim
Düşmanım içeride ben bu savaşın dışında kaldım
Ey aşkınla dökmek can can, kalbi fethet!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1600161/harabenin-cani-kalbin-fethinde.html>

El Veda Söylemeden

Masanın üzerinden bir kara tren geçmiş
Kar beyazı fikirlerin ellerinde demir yolu izi
İslerini mürekkep diye yakalar çocuklar
Ah sayfalar elden ele uçan kamburi hayatlar

Yolculuk vaktinden evvel kapıdan çıksa
Kapı koluna en ırak laler yaprağını toplar
Duvardaki saattir bekçi iki kolu açıktır gidişime
Ah seyyahların huy kökleri serpildi nesimiye

Masanın üzerinden bir kara tren geçmiş
Kar beyazı fikirlerin ellerinde demir yolu izi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1600468/el-veda-soylemeden.html>

Çiçek Duruşlu

Toprağın bağından ayırma karanfilleri
İnsanı canından süzer gibi koparma
Zaten solgundur ellerin söndürür renkleri
Şimdi akla karayı aklımla ayırt etme vakti

Siyah beyaz bir anının en canlısını bulmak
Karanfilsiz ağaçların dibinde kokusunu aramak
Ah o elinden dökülen son yazgının kadifeliği
Dokunduğun yerden tohumunu sızlatacak

Varlıkların arasında işte bir yokluk daha
Söyle hadi hangi çiçek duruşluya kin göttün
Döküm döküm ardından sızıyor ak güğüm
Ondan! Her adımında ayak izi gibi biter karanfilli sözüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1601220/cicek-duruslu.html>

Huyuli'nin Mirası, Kafiyeler Gücenecek Buna

Eğer bir gün şiir yazmak benden vazgeçerse, parmaklarımdan bir ırmak gibi akıtın kelimeleri.
Hece hece sulayın eskilerimi, bağrımın en yanık yangınından ışıklarını salın üzerine ve büyütün.
Ey sözümün güzeli harfler, birbirinizden ayrılmayın şayet size ters düşen bozuk bir parçadır firak.
Sahiplendiğim şiirlerimi sana miras bırakıyorum, bil ki kafiyeler gücenecek buna ve kendime ait dar odalı düşüncemi kınay gösteririz.
Ey sözümün güzeli harfler, eğer bir gün şiir yazmaktan vazgeçersem, bin şiddetli beyanatla uyandırın beni.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1601238/huyuli-nin-mirasi-kafiyeler-gucenecek-buna.html>

Uçmak Göğge Vadeli

Harabenin harflerini yanlış anlamakta güçlük
Her dikili ağacı gölgeli sanmak kadar hararetli
Örtülü müdür, belki mana ifadeden tesettürlü
Dokunma dokuma elsiz ayaksız inayetim

Niyet kuşu kardaki zerrelere toplamakta safi
Kanadında amelin ince zarlı şeffaf çekirdeği
Dalları yerleri süpüren ağacın himayeti kadar fiili
Uçmak göğge vadeli, incitme incir şüküründen
Yaşam bakiliğe vadeli, yandırma zincir kuyundan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1602226/ucmak-goge-vadeli.html>

Kandilleri Ger

Kainatın ilk kelimesisin Ya Muhammed, ruhun mümine nurlu gıdadır
Bir olmakta ne kadar çok var, abd olanın yanında ümmeti ümmeti diyen ancak sen var
Akşam soğuyan gönlüm, zikrinle seher yelinde
kutlulukla harlar
Ahir vakte ömrüm dayalıdır, sünnetinle bana kandilleri ger, hakikati ser

İlk okumak Yüce Yaradanla,
hurufatlar sana cahildi; adına
Cebrail yoldaş vahyi indiren bu zat
Kainatın ilk kelimesisin Ya Muhammed!

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1602502/kandilleri-ger.html>

Diri mi ki Dalaletli Sanki Uyutur Bu Ninni

Dünyanın başını uçuran şahin
Pençeleri sivri yakutla bezeli
Tamah eden gözler av olandır
Acayip bir lakapla çağırır ateş
Eriyip gidecek mi laleler ve gül

Desen desen dokunur istikbal
Tezgahta dönüp duran ipler
Koparıken her ölüm bir kıyameti
Uyanın uyandırın! Ahir zamandır

Pencerelere dayalı iki boynuz
Diri mi ki dalaletli, sanki uyutur bu ninni
Lakin mümin kıyamı titretir kulak tenimi
Kalkın kaldırın! Vakit baki ömre bedeldir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1603004/diri-mi-ki-dalaletli-sanki-uyutur-bu-ninni.html>

Göz Mürekkebi Yüz Cilde

Yazma göz mürekkebini yüz cilde
Kırışmış bir sayfanın kuyusu derindir
Taşanlar şimdi gözün içine bakıyor
O içerde başka bir alemin yaşını dolduruyor

Yazma yüz yüze binlerce kestirmece
Kırılmış kelimenin, kellesi olsa neye yarar
Her baş ahirine bağlı bir zincir halkasıdır
Halkaya bir halka daha takılmışsa kelime
hahişkar

Yazma yazma taşıracaksın uyuyan bendi
Kalkacak uç yerden biten üç noktalar derdi
Kafamın taşı gümüşü sallandıracak dehşetli
Yazma göz mürekkebini yüz cilde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1604054/goz-murekkebi-yuz-cilde.html>

Aynalar Aynısında Mı?

Kalbimin aynasında suret çalan bir adam
Göğlesinde kibrit çakan haylaz karanlıklar
Gözlerine mum isı çekmiş uzun kıyılı pınarlar
Dibi ucuna dayanmış kurşuni iki çakmak çatık

Yüzüde bin yıllık uykunun deminden hülyalar
Kabusumun en azaraklı kanununu ökçeleriyle yıkan
Ayaklarına sarılmış dağların kayalarını saçlarında tutan
Kalbimin aynasında suret çalan bir adam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1604510/aynalar-aynisinda-mi.html>

Damdaki Kırık Güneşvari

Yara saygın, kabuktan yangın kamçı acı
Şifa bulsun diye, göz gökte irileşti merceği
Kordan düğmeleri ilikler kalbin kömürlüğü
El kara gün kara, beyazı korkutmakta

Gökten kemikleri sayılacak aynaların kırığı
Hangi yansıma damdan Şam'dan kardan
Nur ışığını aç!
El kara gün kara, beyazı korkutmakta

Yaranın sureti, siyahi tarafında çevrilmekte
Yön verecek mi iki kutbun orta noktası
Kırıklardan bin bir merkez güneşli
Kardan bir yol haritası üzerinde bulunmak
Nur ışığını aç!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1604722/damdaki-kirik-gunesvari.html>

Hendek

Göz çukurlarımı kazmakta dikenli evler
Bacalarına köz koyduğum ıslak perçemler
Uzakları yudumlarken yağmurlar boğazımda
Bulut kızgınlığındaki sesim bir yanık şimşek

Göge uzanmakta merdivenli bakışlar
Basamaklardan inen süratli
Hangi biri birine yetişir sanki bir selle keşişir
Savruma çatımdaki kuru kiremitin kızılığını

Evi güllü bohçasına yolluk eden gönül,
Buharı buhranlı bir bacanın kokusunda.
Uzakları iki ayak mecaliyle ölçen hayal,
Hakikati uzun dili tutuşturan azık sabrında.

Göz çukurlarımı kazmakta dikenli evler
Bacalarına köz koyduğum ıslak perçemler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1605451/hendek.html>

Süslü Vazonun Yabani Otu

Oturup köşesine vazoların
çiçeklenmeyi bekler
Ağzından çıkan her yabani
köklerini kurutur halbuki
Baş tacı gün ışığı
tırmanır yamacına o ise kararır
Gövdesi saplanmış
bir ok gibi kendini acıtır
Korkulukları içinde çiğ büyütür
Tohumlarını ezen kuşlar değil
Vazoyu kırma uğruna hayatından
En koyu çürük yaprağından tutunan
Oturup köşesine vazoların
çiçeklenmeyi bekler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1606006/suslu-vazonun-yabani-otu.html>

İncir Yağmurları

Lisan hayati
İnsan hayatı
Şiir öbeklerinden
Kuş tepelerinden
Haykırarak sökmek
Süratle kafiye düşürmek
Mana kalbini
Damar kanını
Yolun açıklığına
Düzlük diye yamaca
Bahar diyerek güzce
Yaşamın diriliğinden
Taze otların arasından
Doğrulmak göğre ererek
İncir yağmurlarını ayıklayarak
Meyveler lütfu
Dünyadan latifeler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1606019/incir-yagmurlari.html>

Kelimeleri Öğün

Kalem vezir
Sayfa tahtına
Kılıçları kesin
Gür atların hali
Hür savaş tepeleri
Lalenin doğduğu kale
Zırhları huylandıran şelale
Suda kanayan ıssız yara
Beyaza boyanan yeşil bağ
Kuru çomağın dili ile dağ
Kitap saray
Mana halkına
Kelimeleri öğün
Divan edebiyatı nazı
Ahseni hurufat razı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1606041/kelimeleri-ogun.html>

Gözlerin Kültürü

Lüks bakışlar
Dik kürsünün
Eğrilen ayakları
Ağırdan işler
Zamanın tutarı
Dakik sözlerin
Hoyrat geçişi
Efendiler namındaki
Gözlerin kültürü
Edebin düşüşü
Gayriresmi
Dairenin sahibi
Kaç katlı hayatı
Bulanık ağılı hattı
Ulaşmaz mı çağrı
Ahizedeki ağrı
Sözlerin bağı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1606056/gozlerin-kulturu.html>

Lakin Ulumaz Atlar

Lakin mevzu
Yuları koparan
Atların başından
Uluyan bir kurdun
Vahşetten çiğ ünü
Kuzuları unutmakta
Otların arasında
Masumiyet uykusu
Dalgın gecenin suyu
Nallarından kovalar
Yeleleri ıslak ham ter
Çamurlara batan fikir
Lakin mevzu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1606750/lakin-ulumaz-atlar.html>

Kuş Zannı

Fizan taşları
Kalbin bağına
Yuvalarını yapar
Sökölüp yeniden
Binalarını yerinden
Damarda iz bırakarak
Silinir bir nefesle
Alemin dilinde
Fizan taşları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1606751/kus-zanni.html>

Kumandanın Pili

Uzaktan kumandalı
Değerli hisleri bozma
Zaten çekmez diye
Kırdılar fikir bacalarını
Kalbimde tiz sinyal sesleri
Kutulara yazdılar çizdiler
Ufak insanları ekip biçtiler
Gözleri dışına bakarak süzdüler
Renklerin karışımı diyerek
Hayali suretleri kararttı
Zaten çekmez diye
Kırdılar fikir bacalarını
Uzaktan kumandalı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1606991/kumandanin-pili.html>

Diri ile Kiri

Yeşil zikrin tohumlarını taşıyor bülbül
Dilinde dönüyor dünyanın sesi sümbül
Yeni bir devir açıyor yaprakları güldür
Kubbeyi aşka sarıp sarmalayan şükür

Bülbüller kafesin kapısını çalmaz
Zincir vuracak ilikleri kapamaz
Gözünde ufalan göğün altında
Merceğini sulayan gül bahçesinde

Devirdir, esaret boynunu mıhlama
Ayrılmak diri ile kiri hakikat hürmetine
Yapraklara dallara yazdığım hürriyete
Hürdürler, çenesinde beşten fazla dikişle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1607303/diri-ile-kiri.html>

Kurşuni Gaf

Ben hilalle bükülen garip
Fecirde duruyorum harap
Yıldızlar ve kumlar hesap
Günahlarımı bağışlatan af
Aklımla vurduğum kurşuni gaf
Ya Rab!
Ömür zırhına kılıf uydurmakta
Nefes ruha ızdırıp isini yakmakta
Nefis kula gayrı isim koymakta
Azat et kendine benden beni
Ya Rab! bu hilalle bükülen garip

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1607601/kursuni-gaf.html>

Kayıp Ol Çünkü Eller Katletmez

Dünya sırasında en uzak dışarıdasın
Kayıp olmalısın çünkü eller katletmez
Zihnin uçurumun en dip karasından bezeli
Ayakların giden değil, yularından sıkı tutanlar
Köşe başında en alevli şeytani kıvılcımlar
Yanacak yüreğin yok bu sağ vatanda
Oysa kızgın kezzap gibisin tarumar olmuşsun
Yanıyorsun! Ecdadımın kanı ılıktır
ama sen yakıyorsun
Kopuyorsun! Erlerimin ahından kopan fırtına
ama sen toprağı koparıyorsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1609168/kayip-ol-cunku-eller-katletmez.html>

Fuzulat

Fuzulatı bırakıp hayalat gemisinde
Mum gibi eriyerek yangınsız
Dirilir gibi kemiğinden islamiyetin
Dalaletin elini sökerek dikilmek Hirada
Yeşili gördün mü libasta olan gözde olan
Cennetin şuurundan biçilen o hu rengi
Irmakları içirin nehirleri içirin iskemleler altından
Saf ferah sadırların genişleyip muhabbetle
Gezinmek gurfe gurfe salınarak heybetle
Fuzulatı bırakıp hayalat gemisinde
Mum gibi eriyerek yangınsız
Dirilir gibi kemiğinden islamiyetin

Ahsen Tosun | 28.03.2025

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1610223/fuzulat.html>

Kuş Dügümü

Sızlanacak bir kuş göçmek vaktine
Kanatları gergi olmuş pencereme
Titrer damla yangını olur kendinin
Külden daha eski bir hisle yaşlar
Avuca sığarken can, kardan beyaz
Şadırvandan akan nurdan besteler
Kışın kuş olma yüreği ne çetin
Hafifliğiyle umudun en ağır dalından
Düşer gibi ukbaya
Uçarken gözleri bağlama
Ağlama kuş düğümü ağlama
Göçmek diyardan ahire
Kardan ılık gölgenle sicim sicim
Baharını kutlar cismin
Haifliğiyle umudun en ağır dalından
Düşer gibi ukbaya
Sızlanacak bir kuş göçmek vaktine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1610402/kus-dugumu.html>

Kavruk

Anadolu yakamdan çekti kaba eller
Nehir kenarında dövülen basma ve gömlek
Köpük köpük güzün buruk temiz havasında
Bir kırmızı yemenli savrulur hayat dalında

Elleri ayakları çekin kıyının dalgası gibi
Dönüp dönüşün tane tane kıvrımlı kumlara
Aynı ol gözlerdeki yüreğe taş değmesin
Koyu agâh bir nasihat sözleşir hayat çiçeğine

Yanık güneşin kızlarıdır Anadolu'da,
Oba ova sokak kasaba bi dünya ışığıyla
Mahzunun ruhu kararırken dolunayda
Anadolu yakamdan çekti kaba eller

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1610898/kavruk.html>

Harf Yontmak Devri

O sesi yazmıyor aklım kağıdına
Yüz eğrilirken tizlikler çizgisinde
Kalbi kalın fısıltıya bağlamak
Çarparak harfleri yontmak taş taş

Kulağın aklına bir çağ seli taşımak
Yankılanarak fikir yamaçlarında
Damıtılarak dirilişe uçmak zekice
Çarparak harfleri yontmak taş taş

Sesler ve zaman, mananın kelimeleri
Diyalog kurmak istiyor kararınca fısıltı
Kağıttan bir gemi kalkar bu kurmadan
O sesleri yazmıyor aklım kağıdına
Çarparak harfleri yontmak taş taş

Ahsen Tosun | 01.04.2025

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1611140/harf-yontmak-devri.html>

Bungun Kalbin Buharı

Beni kalbin sularına dağıttılar
Yayılan inci uykusunda kabuklar
Dalarken nehre candan bükük
Batın kıyılara kayıklarla uğramak

Dalgaları kuşların çektiği
Durgun bir ah çizgisi
Sade ve çelimsiz rengi
Suları mızrak kaçırın
gözlerde buhar olan
Beni kalbin sularına dağıttılar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1612393/bungun-kalbin-buhari.html>

İlmi Bileme Kandan

Kutlu bir nişanedir akan
O nehirde içirin gözlere
Ak ak su ve gğümü çatlatan ılık
Gölgesi ay, delili parlak

Ahirin evveli cehalet elinden
Evvelin ahiri cehalet aliminden

Alimin kanından ilmi söken
Cahilin aklına ilmi sokan
İhlas, kalbin gizli hatırasından

Bildim diyen hangi ilimde
Okudum diyen hangi sırda

Ahirin evveli cehalet elinden
Evvelin ahiri cehalet aliminden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1612701/ilmi-bileme-kandan.html>

Gül Gonca Sağ

Benim ölümümle başladı hayatım
Narenciyeler bahçesine kök saldım
Kulağıma okunan selam ve gülüşüm
Nefesini özlediğim annemin rüzgarındayım

Aralandı kubbe sahra güneşinden nurani
Uçuyorum anne eteklerinden ukbaya bağ bağ
Dikenler dünyada kaldı şimdi gül gonca sağ
Nefesini özlediğim annemin rüzgarındayım
Benim ölümümle başladı hayatım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1614164/gul-gonca-sag.html>

Arz-ı Mukaddes

Bir bir söküp bağrımdan kemikleri
Aksaya direk yapmak
Meşakkatli ve meşaleli aydınlıktan
Kalbimden geçitli uzunca yol tutmak
insanlığa sığınak

Aylar yıllar müddetince muhabere,
cihana mübarek şehadet okutan
Dökülüyor vahşi dişleri zalimin kanından kuruyor bataklık
Diz boyu çamurda boğulan çizme ve şapka
Lakin misalim mağluplar değil
Kelamullah'ı bildin mi gözlerden içerisinde
Lanetlenen kavim ve kindar nesilleri yalanlanan nimetler
Lakin misalim mağluplar değil

“Ey kavmim! Allah'ın size (vatan olarak) yazdığı Arz-ı Mukaddes'e (Kudüs'e) girin ve (düşmandan korkarak) arkanıza dönün

-Sure Mâide, Ayet 21

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1614456/arz-i-mukaddes.html>

Yosun Karası İnciden Aklanacak

Rüya batmadan güneşi bekledim
Gündüz ayrı gece ayrı aynı güne kandım
Düşüşlerin merdiveni göğe yukarıya tırmanır
Ayağım yerde biter ve başlar adımlarımı da
kaldırır kaldırım
Gözümde bürünen parlak çakmak ferini
ben çalmadım
Rüya batmadan güneşi bekledim
Güneş kanımdan kızıl hararetin gölgesine dalan
Gölgedirler uyutulan karanlıklar
Dışına çıkmak kendimin karasından
Hayret fişkirtacak gözlerin yanık sütleri
Kalbin yosun karası inciden aklanacak
Ruh tavanı maddesi maddesiz geniş kaplayacak
Dışına çıkmak kendimin karasından

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1614879/yosun-karasi-inciden-aklanacak.html>

Işık Yılı Uzaklıkta Bir Kara Kayıp

Trende yalnız bir kişi vardı
Raylarına takıldı zaman
Saatim maziye kurulu kalmış
Camdan dışarı fırlayan anılar
Işıkla canlanan film rulosu sinema
Gözlüğüm önümde ama göz bulanık
Bulanan sesler ve koltuklara karışan boşluk
Bu tünelin içi mi yok yoksa içeride mi kayıp
Karanlık el yordamıyla bulduğunda beni ışık sanıp, perçemlerinden heyecanla yakalayıp
Zamanım uzak ucunda yolun açık boşluğunda
Işık yılı uzaklıkta bulunan bir kara delik gibi
Yandım içeride yanarak oldum bir kara kayıp

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615393/isik-yili-uzaklikta-bir-kara-kayip.html>

Gülzam

Güzel kılıfında olmalı
Yegane sebebi aynanın
Gül kadar zamane
Neticesi dikenden şahane
Bende zırh sererek pare
Suretinde bin açan çiçekle
Baharın uyuttuğu bahçede
Gül kadar zamane
Gölgesinde narin kış geçirmek
Güzergahında aksederek
Aynadaki pası köreltecek
Güzel kılıfında olmalı
Yegane sebebi aynanın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616359/gulzam.html>

Kâfi'de Tartılır Yaver

Hayali çekirdeğin meyvesini tattım
Ben ne bir kâşifim ne de bir akif
Sandım ki dil baki huşu serzakir
Damlaca nehri içen okyanus
Tepede kaf dağının eteklerinde
Altın doğan mürekkep gecede
Vardım ki yurt fani saray fakir
Kalbimde tuttuğum orak ve hece
Kütle kütle dalların eğik bendleri
Hazinenin peşinde koşan ıssızlık
Sandım ki sandık kırık yağma dökük
Gözleri içeriye dönük halkın feraseti
"Sarayı bulan, kapıyı açan mıdır?"
Vardım ki suale cevap hâsıl
Ben ne bir kâşifim ne bir akif
"Fakirde doyan, zenginde olan mıdır?"
Sandım ki suale cevap hâsıl
Hayali çekirdeğin meyvesini tarttım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1619475/k-fi-de-tartilir-yaver.html>

Sel Gözlü

Kelimelerini yuttuğum kızıl kumlar
Sel gözlü bir gök üzerimde dev
Bacasını suluyor kurak develerin
Ayaklarıma dünya ipleri salınmış
Kim kimi güdüyor belli değil
Yer gök titremeden koşuyorum
Sudan berrak zamanlara batıyorum
Yaşlarıyla akladığım sebil yağmurları
Pare pare güldüren anların iriliği
Yağdırılıyor bin deste damladan
Kelimlerini içtiğim ıssız dualar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1621532/sel-gozlu.html>

Kalem Kağıdına Sürülür

Gözlerim dağlarında çiçeklenir,
nedir bu boğazımdaki lokma
Kalbe doğru tekbirleri yedirir,
sanma ki dünya kasesinde altın dolma
Hangi maddeden pişirilirse kanaatin aşı çorbası
ancak o doldurur ruhun kabını
Sözlerimi taşlara yazmayın,
katılaştan yüreğin ağzı kapatılır
Sökmeyin yerinden onu,
şahsına şahit olan hüküm altına alınacaktır.
Nedir bu boğazımdaki lokma,
Kalem kağıdına sürülür gibi,
Yazı manasını taşırlar.
Dağında kazasız boyasız küçük evlerin
Penceresine sırtını dayayan gözlerimi ferahlandır!
Bu fermanı ılık ile tekbir,
Allahu Ekberdir
Sanma ki dünya kasesinde
ruhun kabı tektir
Nedir bu lokma,
çiçeklerini yedirir altından kıymettir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1622667/kalem-kagidina-surulur.html>

Kanunun Yürüdüğü Köprü

Aklın yolunda hayali bir boğaz köprüsündeyim
Seyrettiğim ömrün dalgalanan rönesanslarını
Makbuzu gönlüme dokunan yıpranmış saçlar
Beyazıyla karasını ayıklayan sislerin arasında

Gazete küpürü kadar öz serzenişlerim buruk
Buruşup bir âkif gibi toprağa döküleceğini söker
Tıpkı kelimelerin ölümleri gibi okyanus ötesine hitaplı
Bu sözlerin hukuku ve gözlerin buğusu boğulmakta

Sudan bıkmış balıklar içinden çıktığında damlar canları
İnci pare dumanlı dağlar kadar biriken kanunun suları
Tek beyanatı dirilmek sulhunda bir adaletin tecellisi
Aklın yolunda hayali bir boğaz köprüsündeyim
Sağ çıkacağım ve sığınacağım son hayat kıyısına

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1625608/kanunun-yurudugu-kopru.html>

Hulle Açan Ruhdar

Alın yüreğimi nem pahasına,
Eğirin Şelale poslu koylara.
İplere dokumadan iğneye dokunmadan,
Ruh kılıfını mizan terzisine yollamak,
Dikilir karŐımda arzı endam
Kainatın hullesi ve altın düğmesi
İliklerini nebatatın içimde açtığı
Bin nevbaharın boyu hududu
AŞar duvarımı boyanır kalbim
Sıçrayıp yerinde seyr eder rengi
Alın yüreğimi, seyyar eder dengimi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1627642/hulle-acan-ruhdar.html>

Kalem ile Çiziniz

Kelimeleri oynamayı bırakmalıydım
Nefesim bile defterime dokunurken
Yazılı olarak tabir ettiğimiz değilim
Onlar da bana yakışan üç günlük nokta
Ünlem bakışlılar indiriyor çizgileri
Yine de bu sayfa yarındaysa çevrilecek
Kenarı kıvrık köşenin cümlesi
Saklanmış bir virgül kadar çekingen
Harfin gölgesinde solan bir anlam
Kalemin ucu titreyince kırılan kim
Baş harfi büyük sonu küçük
Sayfayı yırtmaya çalışan cümle
Üç noktanın önünde toplanan
Ama madem ki mürekkep hâlâ akan
Belki ciltlenir bu defterim bir kitap gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1628402/kalem-ile-ciziniz.html>

Kul Tarihi

Hayatım bir kopmakla sığdırıyor beni ince hata
Çağrılan haberdar olandır,
haber olduğumun kanıtındayım
Hangi tercümanın dilinde aksadım
ki gizlendi tüm çağrılarım
Hasım hataları ve yazım ataları;
ahizenin gücüne sahip olan sesler
Sinyaller var diye konuştum cızırtılı
Çağrılan haberdar olandır,
haber olduğumun kanıtındayım
Artık hatlar bir daha arıza yapacak
Dünyanın kulağındaki tıpayı küpe takmak
Köle olarak, kul olarak tarihi abd pür kusur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629631/kul-tarihi.html>

Akıl Kalıbına Binek

Közlenmiş kaleme mürekkep ne gerek
Harfleri aklıma mühürleyen buharlar
İs kokan küsuratlı sıcak iklimli
Ilıktan yayılan son dem noktadan

Ufkumu fetihle açacak şah kılıçlar
İlim ile amel ile; yazılar mana olacak
Aklım kalıbına binmez, binek kendini bilmez
Hıfzeta meye mihengi yetişmez, fikrim ölçüsüz

Közlenmiş kaleme mürekkep ne gerek
Dudak köprüsüne zincirlenen cümleler
Çehre kıyısındaki mağarada gümbürtülü
Ey ney misal uğultulu fikr et, eti fikir yapma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1630082/akil-kalibina-binek.html>

Kırk Zincirli Nükte

Bu kapıyı açan olmayınca yaslandım içeriye
Dilime bağlanmış kırk zincirli bir şiirin nüktesi
Lakin nesir susmak mı söylemek ki
merdiven dışına hayali basamak yapmak
Öyle sus! Ki sükûnet aydınlık bir yükseliş
Burada kalbimi alnıma fener tutarak ilerliyorum
Korkutmamak için karanlığı önüme bakıyorum
Yanımda beliren gizemli yardımcı bekler.
Zikrimi Kitaba açan kudretli Ya Aziz!
“Sizi topraktan yarattık; sizi yine oraya döndüreceğiz ve bir kez daha oradan çıkaracağız”
(Taha Suresi 55.Ayet)
Bu kapıyı kapatan olmayınca döndüm dışarıya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1633593/kirk-zincirli-nukte.html>

Dil Dülgeri

Dil dülgerini işittin mi kabaca
Kelimleri incelik ağacından sıyırır
Sözü mü güzel ki mana işçiliği var
Aklet! bir ağaç kovuğuna nasıl saklanır
Hak çağrınca kalbin yuvasına örtünür
Ey fani dil! batılı satır satır dildiğin yeter
Sıfatlar, bütün sadık bir şahıs ister
Dil dülgeri; hakkın kalbine kök sal!
İşlesin inancına huşu zanaatı
Ayetler, kılıfsız yüreğinde tutulsun
Zikret! bir dil menbainı nasıl sever.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1634152/dil-dulgeri.html>

Fikir Erini Hazmet

Fikir eridir o, onu silahsız yakala
Bedeni manadır ve kaftanı ruhu
Ne kelime benim ne de defter
Bir katibin nezdinde nüktelerce
Ruhi kalıplara bürünerek okunmak
Bin bir harfinde tek bir cüziyim
Ne elif ne o nun; neyim hiçlik
Seslenir müjdeyi; denizdir cezbesi
Damlası şevk bülbülünün zikri
Fikir yeter mi hayale, hayal gerçeğe
Hakikat beni bulduğunda mecal nerede
Ne dervişim ne zahid ne bi'kul
Silahsız bir er; düşmanın eli midir
Yegane hamlesidir; nefis savaşının.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1636232/fikir-erini-hazmet.html>

Serhaddin Ötesinde Celladın Eli Titrerken

Saray halk seyranı, dillerde küflü destanı
Vezir dağ endamı, yanaşsan aynalar kırığı
Kul def'i padişahın eteğinde, yakınsan kulağı bağlı
Şadırvan göğsünde yankı, alnında mühürlü izi
Zülûf kıvamı, gözyaşı terazisinde tartılı
Uzak sarayda gül açmaz, kimseye hatır sorulmaz
Mihrabın gölgesiyle saklı bir çift söz kalır:
"Ya sadâ-yı gamla sus, ya devranla yıkıl."

Avluya serilmiş hûz, rüzgârın bile secde ettiği saat
Bir taşın üstünde yazılı: "Haddini bilen fânî, cihanı taşır."
Zemzem gibi akıyor kelâm:
"Padişah rüyasında bir ayet gördü, lakin anlamı meçhul."
Gönlü serhaddin ötesinde ; kul def'i manayı bildi, celladın eli titredi
Her tokmakta saklı kader, avluda zaman sessizce yitti
Kulağı bağlı saray, duymadı nidayı
Def'in teninde kavruldu, nisyan harfleri titreşti.
Zülûf kıvamı hüznle sarardı, gözyaşı terazide ağır,
Yaşanmış binlerce devran, bu satırlarda ağır ağır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1638197/serhaddin-otesinde-celladin-eli-titrerken.html>

Göz Beşığı

Duamı doğuşum bil, selama vesselam
Vakit kirpiğimi kılıçlayan yarım bir alem
Ellerime diktiğim fidanların gölgesinde şimdi
Uyuyor göz beşığının içinde kırılan beyaz yün

Giydirilen vücut libası mühletten, bu zerre kan ve etten
Ruhum ne giriftardır bedenime ne dünyaya
Bana akıl aynasını tutma, beni suretten farz etme
Ey ani fani, zira tutuşmuş fikir evvela menbaina kıvılcım

Bu sızlanış ile anlayış samanına tutunma
Evela tartarlar, başağını alırlar çöpü kimin
Ahir kıtlığında sözlerimi ekmek gibi gör
Zira ham yanarken pişer, bu köz ile göz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1641141/goz-besigi.html>

Devir Dev Bir Sürahi

Göz çiçeğimi döktüren manzaralar
Kuru yaprağın boyunu devirmekte
O cüsseli dik yamaçların ters giriftleri
Bir kırpmakta döktükleri iri kayanın sivri dili

Şimdi bana uzak diyar destanını anlat
Deniz kabuklu kaftanların inci dişli dervişini
Dilsiz kuşların billur kasideli laflarını
Cahilin köpürüp kızgınca nehirleri içtiğini

Şayet kulağım kağıtsa dilim yazar,
Gözler şahitse içerisi seyir.
Kalp kapı kapıcısı bu devir
Bu dev bir sürahiye sayfama devir.

Şimdi beni uzak diyar destanında an,
Uzak mesafedir kelime süratli bir an,
Bu divane şiirle şair kanında heyecan
Bu dev sürahi suları sayfamda deveran.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1641642/devir-dev-bir-surahi.html>

Hoş âmedî

Kirpiğimi ezbere alıp da sökme şafak
Bulutlar aleme hiç umut bağlar mı
Gözler aynasını yutarak düğümlü manalar
Kırgınlık parçasıdır, sen tam sureti bul
Siyah taraf içe çekmeden evvel
Göçmek yolu katetmek kadar

Lakin yol topraktan yolcu toprak

Atın ayaklarını bağlama göz çukuru
Kuyudaki pınarına düşerken halsizce
Çoraklığınla boğulmakta aşk ateşi
Kıvılcımları yakalar ukba kelebeği
Bir dünya söner kanatlarını kapamakla

Lakin yol ahirete yolcu dünyada

Şimdi şafağın söktüğü incir çiçekleri
Pervane olmakda kanatsız vücudu
Dönüp dolaşan dünya gibi meczup
Kainatın genişleyip bir sadırda yarılır gibi
Hoş âmedîlerle coşarak akmak feyizlere

Lakin yol yakın yolcu irak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1644491/hos-med.html>

Civan Efruz

Ey civan atlar!
Yüreğimdeki yolları yıkıp naralar
Tozu katıp göz pınarıma
kurak benzinize yağmurlar
Ulu sularla ağararak,
parlak birer efruzane damla olmak
Köşelerimi de tarumar edin
yürüyün civanlar dürün beni
Şaheser gibi hayran kalınan
şu benlik tahtına şahlanarak
O sarayı içte; hiçlikle devirin
Ey sensiz benlik padişahı!
Atlara yön ver
orada bize yer ver
Ey civan atlar!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1645828/civan-efruz.html>

Bu Karanfilleri Gücendiren Can Suyu

Karanfilleri bezenip yürek kurutma,
Ömrünün yapraklarını kapatıp çevirirken;
Beni tutup ak sayfanın bağrında konaklatma.
Ne sözlerin kokulu misk ne gözlerin haya edebe sabit
Karanfilleri bezenip rengini çalma,
Çehrenin isini sürünüp geceden koyu;
Beni rüya diye hakikatten koparıp soldurma.
Toprağı yüklenip hamal olma,
Beni yuva diye kuru çömleğe yamama.
Ne kuyuların dolu ne toprağın yaş
Karanfilleri bezenip gönül koyma,
Yüreğine dil verip mecaziden körü körüne;
Beni edebiyat diye şiirlerden sanıp lafügüzaf dikme.

Ahsen Tosun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1645836/bu-karanfilleri-gucendiren-can-suyu.html>

Fârisi

Bir devir kalbim de göçer bu cihandan
Eseflendiği yerden nefeslenip ruhundan
Nevbaharın ilk tohumuna dokunarak salınır
Uçar seyyar bir rüzgar gibi cihanın sınırına
Kanatlarına kırgınlık zaifiyeti uğramadan
Beyazına kar işlemeden, siyah köreltmeden
Ilık bir süvariden daha çok sulh getirip bendine
Nahifçe süzülüp pınarların bağrından akar
Berrak saflıktan daha dostane fuyuzlarla
Bir devir kalbim de sarılır Sultanına
Nefeslendiği ruhuyla muhabbetle
Ukbanın ilk reyhanına bakarak iyileşir

Onlara orada hiçbir yorgunluk dokunmaz,
onlar oradan çıkarılacak da değillerdir. (Hicr Suresi 48.ayet)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1648799/f-risi.html>

Kelimenin Őuuru

Vasıtasız; göğün kanadında uçmak,
Vefat keleklerini düçar etmekte
Ey canım, kalbimi kır da soldurma
Göğün bitkileridir nurdar ruhtar
Uçuk beyaz süvarinin nefes sesleri
Her gökte yedi basamaklı zikirler

Eşsiz; sevdanın tarifini bulmak,
Huzur makamına buyurmakta
Ey can havlim, yık da dal olma

Dilsiz; kelimenin şuurunu anlatmak,
Edebiyat destanını bir an devirmekte
Ey canım, dilimi bük de dolandırma
O diyarın rengidir yeşil kamelyalı söğütler
Süvari cübbeleri ve sarıkları
Her yüzde bin bir nurani cilt kılıfı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1650246/kelimenin-suuru.html>

Hulleli

Padişahlar; kürsüsünde bir avcı
Kanında vebali damar varsa hancı
Dilidir tokmak kimi tard ederse haklı
Deli namında meçhulde hulleli zâtı

Kalbi diri, nefsi müdafaa fani
Gözler hakka tapan bir çift suni
Ruhu cennet kapıları ardında yatan
Bi kap kurak sözle filizi alem-i vatan

Veli sırrında gaybda kürsü tahtı
Padişahlar; kılıcında bir avdı
Şehadetidir şahit kimi gördüyse akı
Deli namında meçhulde hulleli zâtı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1650565/hulleli.html>

Zimal

Sırtlandım kemikleri,
el ayağa hamal.
Yok mu pahaya,
kalp ruhu amal.

Gözlerin direkleri,
dünya taşıyla derhal.
Dağlatan kömürleri,
Kaf Dağı'nda başıma...

Elmas diye kıvılcıma,
göre göre kör közlere.
Kalp suyumla sebil,
harladım zemherileri.

Kar buza hayal,
yok mu sahraya?
Serap kuyusu,
ağırlıkla zimal.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1650811/zimal.html>

Misal-i Halk Aynası

Sözünü bildim ezber
Dil kalbini tard eder
Halk buna misali aşk der
Ne ibretim ne mühlet

Vakit tozu, yolu süpürürken
Göz yaşı, selleri kuruturken
Tellalci aklımı yanlış okurken
Halk buna misali aşk der

Mektuplar mühründe kalır
Mürekkep kabından taşar
Sayfalar gönlünce önüme çıkar
Halk buna misali aşk der

Duyduğun nağmeler
Ne ezberi ne ilhami
Birdir devirde hayatı
Sondur arzda mühleti

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1651924/misal-i-halk-aynasi.html>

Safvet

Gözümde bir perde, ipi kuyudan çıkarır deste
Kalındır deseni, pencere kadifesi, kuşlar aheste
Gördüğüm alemde, şu zerre kumdan kafeste
Zincirleri kirpiklerimde uzayıp giden beste
Şu sözler katlanıp bağrında kapı kilidi etse
Billur bülbüller yuvarlanıp parmaklığa set
Gölgeli esir, altın güneşten hürriyet

Desenleri cilt kılıfıma dokunan
Sanki pencere esiyor kumdan
Alem cüsseli bir muhafızdan
Kirpiğimde kökleri var güllerin
Kapıları arşınlayıp kilit kuşu dillerin
Gözümde bir perde bu bakış safvetin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1652736/safvet.html>

Yama Gani

Dünyayı kalbime göçmeden yıktım
O yığınlar hayatta, can diriliş sana
Görmediğim bir kıyamet bir sen daha
Bedenime anka diye üşüşen kaf soğuşunda
Yığılmak buzul çağın yeşil harabesinde
Damarları sarmaşıkları sargına sağlamak
Yamadır gani, ne biçim ne suret,
Dünyayı kalbime göçmeden yıktım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1653648/yama-gani.html>

Miheng-i Senk

Can sıyrılınca külfet kabından, ruh seher yeli olur
Gün nuru damıtılır çehresinden, ışık aydınlıkta söner
Şeyh kapısında kilidi kelimeden, harfleri dilsizce söker
Ne darda ne bollukta hep yokluktan, ses ve eman getirir
Ey kulağı sayfaya mühürlü, azayı sal mürekkebe can kulağı ol
Gönlünü arındırınca mübarek latife, gurur dedikoduyu salar
Ey can kulağı! Hakikate aza ol, her ses diri dinleyişin olsun
Başlangıcın sonuna döner, sen ancak dönüşüne yönelen
Ey yön taşı! Hak aşığına sis ol, gözlerine aya ve bekçi ol

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1656372/miheng-i-senk.html>

Deyu Dane

Uzun vadin kisasına yol verme
O yol taş olur da ömrünü uzatır
Deyu! diline set çeker de sivri olur
Salınırsa lisanına misk-i amber
Sözün gül tomurcuğu bezenir
O latife ile cambaz avlama
İpin hangi tarafı düğüm bilmezsin
Deyu! hoş tasın kırılır da suyun acılaştır
Lokman nur arpasından bir dane olur
Sahanda ekmeğim nerede der dönersin
O başla toprağa erken varma
Alnın ne zaman arınır kirini dövemezsin
Deyu! ömrün kısadır uzun yola vaad ver

Toprağın yularını tutuyor seyyah
Eli tutuşturan boncuklar demirkan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1656912/deyu-dane.html>

Künge

Ey gönül! Kalp tohumunu israf etme
Bereket mecazi zayıf mi manalı
O makbül latifeyi kırıp da pareyi
Cana saplama, o hanı yakıp da
Yığılma yangına kıvılcımdır diye
Tutunursun paçana, kıyı mıdır kemik
Şimdi ben iskelene hırpa diye
Alemine sarsıntılı tufanları yamadım
Ey yığılan! Beden çomağını kırmadım
İğne ucu şimşek iziyle nefis çizildi
Sen dalganın köpüğünde sarsıldın
O cüsseli zerreyi garip diye
Gözlerine künge otu diktin
Ey kapatan! Kirpiğini perdeye kilitlemedim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1657309/kunge.html>

Bîdârî & Hicâb

Ne derin uykudayım; rüya bile beni gördü
Manzarasına gaflet sıçrayan tenteneli kalın gözümü
Perde içinde bir kat daha körlüğümü
Bu ağırlık — bu amalığa taş düğümü

Rüyayı koşturan at nalında,
Aklıma sis yayan ovalarda,
Sarsılmaz mı bu engebeli kuyu,
Sudaki tüller ve yansıma pencereleri;
Ne derin uçmaktayım; hayal bile beni süzdü

Yankılar var yankılardan, bana çarpıp sözü
Göz kapaklarımdakine,
Gözler ağır, perdeler iç içe,
Lakin içimde,
bi'alemdir, güneşe yürümekte..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1657659/b-d-r-hic-b.html>

Pir-i Nar

Huzur mayasını dökerek sikkeye
Baş aşağı el yukarı endamına
Salınarak beyazvari saadette
Mevlevinin şerbet kanından
İçmeden neylenmek halce

Sadri toprağına gömülü
Gözü içeriye buyruklu
Alemidir binden bir huylu

Döner semanın mahalinde
Her nefesin içinde saklı nar
Yanıp da sönen aşkın ocağı har
Ney sıyrır kirpikte uyku dar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1658431/pir-i-nar.html>

Der-ya Derü

Turnayı uçurumlar uçurdu,
Kayaların kirpiklerine eğilmiş.
Göz bebeği, beşiğinde uyuyordu,
Ninni okuyan yağmurlar uğuldarken,
Ak ile kara, bu ıssız yuvada buluştu.

Damlalar boğazından akarken,
Deniz mavi bir meyve bahçesiydi;
Kökleri göklere salınan inci dalları,
Kabuğu eteğine serpilip yosunlaştı.

Turnayı göğünden koparma,
İnciyi derin suların bağrından.
Görmeye bak, suret biçme,
Bahçeyi sade yeşilden okuma.

Uçurumlar var, kanatsız kendini uçuran,
Kayaların dibinde kuşlarını kaçırın.
Yağmurlar damla damla inen,
İssızca bitkileri uyutur sanılan.

Ahsen Tosun

Derü → “iç, gönül, öz”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1658668/der-ya-deru.html>

Talebin Talibi Galip de

Ben sevgiye galibiyet işi derken
Talip olunur diye Galip
Kalp ipini kendine çeker
Bu Sevda asrına bedel değilse de
Kuyu suyu hürmetine şifa olur
Ne hastayı ne diriği; bekleme damlayı

Ben sevgiye galibiyet işi derken
Talep olunur diye Sevda
Mecazi aşkından yanar
Bu Galip meselesi bir savaş değilse de
Zırhı gül çeperine muhafız olur
Ne yaşamı ne baharı; bekleme diken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1661207/talebin-talibi-galip-de.html>

Güç Ol'un Günlükleri

Şiir yazmadan terk etmek
Kurduğum ülkelerin büyükleri
Dalarken bu kozalı bendimi
Maksat afete dur demek

Sallanır yaprak dalında
Çocuk yurdunda serpilir
Kelimeleri yetim bırakan
Aslında güç ol'un günlükleri

Sevgili diye başlanır
Koz çürür, yaprak kurur
Muhterem diye anılır
Aslı ömrü uzatan

Şiirleri kısa tutmak
Kalbî vazifeyi ifa
Zeytin dalında yeşildir
Güvercin kanadında hür

Ki kelebekleri pusuda bekle
Bu çiçek tufanına ılık nesimi
Bu kurduğum adım sesin izi
Aslında güç ol'un günlükleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1661746/guc-ol-un-gunlukleri.html>

Faniyat Hanında Harfiyat

Ruhumun başında bir bulut
Yeşilden süzülen kamelyasında
Yüz gül, dil meftun ve yaprak latif
Gün nurunun aralığında ince bir sız

Damlalar ipekten daha akışan,
Ayağımdaki toprağımı diriltten,

Yıkılmaya meyilli bu göğü sardırın;
Kalbimin sırdarı, gözümün darısı
Ukbadan yağın ruh-u şın yağmurları.

Bu zamanın yıkılacak bir seyri hali
Tavanın ardında kalan; faniyat hanı
Sütunları çatlamış aynalarda,
Yansımaları sönüyor harfiyat kıyısında,
Manasına dokunamıyorum dünyanın.
Bu anda kalıyor — ne gece, ne gündüz —

Ey geçici, ey yorgun fani,
Her şey bir sonla mihli,
Ruhum ise o bulutun altında,
Bâkî olanın kokusuna sırlı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1668277/faniyat-haninda-harfiyat.html>

Görsel

Tablolar ile algısız
Fırçanın kirine kinidir
Sanat tarihine bölündü
O savaş, gözün damarına takılı
Sen görmediğim bir yersizlik göster
Manzarasına satılık huzur sahibi bulan
Dünyayı pahalı antikacılar çarşısında alan

Tabloları çiviye yüzük
Algıları aklına düzlük

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1669087/gorsel.html>

Tek Bavul Kendini Taşımak

Kabuğuna çeken göçmen
Yuvarlak rt aynı Aydan
Gece yarısı gündüzleri
Ayakkabı çizgilerine yüklü
Tek bavul kendini taşımak
lke bir kelime iken soyundan
Kalbi sağlam kalacak yerdir
Huy sahibi gen kuşlardır
Kıpırdanıp yuvadan göğe
Ardında döktüğü kabuğuna
eken göçmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1669271/tek-bavul-kendini-tasimak.html>

Filtrele

Aile filtresi hangi bacaya uydu
Koyu tonlu günlerde ışığın altında
Kısık ocağın üzerinde buzulları kaynatan
Çatal kaşığın rönesans melodileri ve kaotik
Yemek tarifine bir tutam hazımsız huzur
Yetişir işte o an pürüzsüz efektli gülüşler Glmse! Emrivaki komutların çalışır yüzü
Ters yüze dönse ie kapaklanan boş düşüş
Kayansa elsiz dilsiz cansız portreler ve polemik
Aile filtresi hangi kanalda yayınlanacak
Parlaklığı arttırılan bu fotoğrafın içinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1669468/filtrele.html>

Sücûdu Fettâhiyet

O toprağın içerisi hâlen diri,
Kâbe'nin temeli arzın direği.
Her savaş kininin bir müridi,
Galiplik kan dökmeyen zaferdi,
Merhamet ve iman gününe erildi.

Yön nerede ey dağlar, secdeye döndü taşlar,
Rahmet inerken, süzüldü eabil kuşları
Bir nida "Affet Ya Rab",
Zincirler kırıldı kalp kafesinde.
Secdede çözüldü bin yıllık sırlar.

O girdi şehre, başı eğikti,
Hamd sözü dilinde gülistan gibiydi.
Kâbe'ye varınca sema şahitti
Putlar devrildi, hak nuru belirdi

Nuruyla dört bir tarafta Ya Muhammed!
Şimdi her tavafta onun adı,
Her adımda taşır ümmet duayı.
O fetihle arzın taşları yeniden,
Ve gönüller Kâbe oldu evvelden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1670766/suc-du-fett-hiyet.html>

Canheves Kara İnci

Gözleri daldırsam sema bahrine,
Cüsseli aydınların hareme tuttuğu ayna,
Bir çift dürbünü yeter!
Şayet suretlenmede.
O damlalar; cihanın cenklerine
katre-i kandilken
Batmakla sönmeyen devriyesi
nurlu şeffaflarda

Göze mesken mi gerek
Perdeyi uçurur hayal fesi,
Göz kapakları, bi kapanır bin açılır
Yaşlar şadırvanında; kirpikler rükûda

O haramiler örtmeden, sakla
cevherini kara inci
Akla karanı karıştıracak bi kan
çıkmadan evvel
Örtüne bürün ey inci,
kabuğundan sıyrılmaksa
sakın canından.

İncilerin ömrü bu tahayyüle yetmeyecek!
Öyleyse zamanı geldiğinde gömülür hayaller
Kumdan hissiyatları süpürense;
şuurlu seyeranlar.
Gözleri daldırsam sema bahrine.

Ahsen Tosun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1673218/canheves-kara-inci.html>

Derûnî Sefer

Uyur bir rüyanın dalmasıyla aralandı
Ruhun gözleri o sesin yansımasına candı

Hayal renginin gölgesiyle gelen kalb-i hücum
Bu vuslat katrede dalgalanan aciz bir zan

Fikir kandillerini söndüren hezeyan
O cam kürenin bendini kırdı

Çatlaklarında filizlenen ümid
Bağlarını koparmak için zaman,
Vakit noktalarını ikiye ayırdı

O parçanın şehrinde yaşam;
Uyur bir rüyanın dalmasıyla aralandı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1673693/der-n-sefer.html>

Can Eğrilir; Diken Kalbine

Kalbimi yerip deren dikenli canım,
Bahçeme mülk tohumu ekmeden.
Yağmurların ilk katresi serpilirken,
Daneleri ayıklar inci boncuk; sen gözüme bak.

Denizler bu noktede eğriltilip bükülür;
O havuz kendi damlasında yüzer halbuki.
Gelip giden ufuklara fer olsun,
Gemileri yak — yol gölgede kalmasın.

Işıklar bu renkte kırılıp yansıtılır;
O karanlık kendi yerinde yanar.
Ve her iz, kendi menbâna döner —
Canın yerindeyse her gül bahar doğar.
Kalbimi yerip deren; dikenli canım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1674407/can-egrilir-diken-kalbine.html>

Sükun Veznine

Yeten her derde, dermanı yetişen
Kalp ızdırırına duaları geren
Yakarıyla bin nev nurdar nar yanan
Yeter kulluk, ama ki kül olmayasın

Göz hep açılır, idrakin aynasından
Dua sesine inç inç melekler seyeran
Damlayan oklar rahmet celbine saplanan
O coşmakla engin deryalar cezbisini an

Halkasına hu takılı kırık dilli zikirdaş
Dağı taşı sarsarak hissiyatta yankılanan
O ses, dalga dalga ruhun meddine şifa
Yetişir her deva, derine hak yoldaş olan

Sîneye duran o nefes, sükunda süzülen âh;
Kandil olur gecenin en sitemkâr karanına.
İçrek yankının deminde rahmet doğar;
Varışın Hakk'adır — içlendikçe bir hiçe varan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1675982/sukun-veznine.html>

Gafi Bakaç

Safinin derdi gafil imiş;
Kalın buz kılıfı havuzunda.
Dikliği yürür, eğriliğe tevazu der;
Boynu dağı aşar, gönlü hep demdeme.

İlişti sanır kendini cübbenin yamasına;
Ayağında adım dengi eşsiz.
Her kulaç ulu bir kıskaç;
Sular ondan kaçır, o ise benli bir sarkaç.

Salın aş ocağını havuza;
Ilıkça bir imbik sızarsa,
Kalp darp yerini terk eder;
Safi idrak, gözün menbainı saplanır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1678033/gafi-bakac.html>

Mütehayyarat

Aklım kestirip atıldı
Göze bu serap ama ne adap!
Hayalim sekiz kapılı bir dünyada derakap
Kestirip attı, nasıl da söküp çıkardı

Artık ne üçtür adımım ne sayfada sânim
Sözde bu mehtap ama ne sarp!
Rıza yedi karanfilli bi sevap
Söküp çıkardı, nasıldır tebdil-i mekanı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1678036/mutehayyarat.html>

Mürekkepler Yılında Kurulan Kale

Kaleler pazarında kaleme vurulan
Mürekkebi şan-ı mücevher bilen
Kelime deryasına dalan hareler
Orada bin deva okumak avlar

Elif harfi ile başlayan mekanlar
Kuşluk vaktine huşu içli seyyarlar
O kalem-i mübarekler cehli bile ilimler
Vurulan yara mıdır ki pek deva canlı kan

Zırları söndürdü bu cephede savaşı
Kaleler pazarında kaleme vurulan

Ahsen Tosun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1678291/murekkepler-yilinda-kurulan-kale.html>

Aşkın Haresi ve Bakaç

Aşk edip şairi kuşatan hüznü
Edebi billur bağları büklüm büklüm
O dallarda yüce bir mâni yüklü
Kemale ermiş gönüllü muharrir mühürlü

Kalbin aynasına âmâ bi kul
O manzaraya hâkim olan nazar
Şimdi hükmü sen söyle ey aynanın bakar yüzü
Görünmez bir maşuka bu kadar tâbi olup
Aşk edip de hangi kalbedir şu izmihlal

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1678871/askin-haresi-ve-bakac.html>

Vâdî Vûd Sücûd

Gönül vadisinde yabani bir diken
Eflatunlar süpürürken yerleri
Dikenlerin izlerini taşıyor avuç içi
Bükülme ey dua gülü
Tomurcuk açma,yaprak vakti
Erdikçe acının nemi kadifede
Bin devalı öz suları
Bir şifadan söz bulvarı

Gönül eğrilir dağın taşında
Hisler ezgiye tapmaktan kurtulur
O ufuklanma şahane bir mest huyudur
Toprak arzın deminde secde eder kurulur
Gönül, kendi kıyametinden doğan bir seherdir uyulur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1679861/v-d-v-d-suc-d.html>

Cûd: Rihlet ve Kem Kelimenin Eşiği

Cûd bahçesinde kalp görünür
Kapı oymak, yama kilidine uymak
Ayak bağını unuttuğunda koşar
Zümrüdü parlamakta ağaçların
Güneş yelpaze, gölgeye havadar

Rihletimsin ey candan can yoldaş
Sedirleri örten, güle ten konduran
Şu bahçe ne acemce ne acemistan

Cûd seyrine hareleri heybeye koymamak
Aynaları kesiflikten eseflendirmek
Oyalı boyalı bu kulp dilden sudûr
Kem kelimenin kilidine kapılmadan
Cûd bahçesinde kalp aralanır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1682584/c-d-rihlet-ve-kem-kelimenin-esigi.html>

Hidayet Kanadından Haremeyn'e Uçarlar

Dağın omzunda iki yümünlü melek
Tepede bir Zât-ı muhterem, muhafız
Ak cübbesinden daha pak bir çehre
Çağırır yanına beni; can da onu bana

Titrer yürek, kollar salınır, sarılır veliye
Mahcup ve samimi, sıdk ile bir tebessüm
Yeşile serili beyaz seccade—binek ve sahibi
“Haydi buyur” der devadan: uç git

Ayaklarım mihlanır, kilit yerini çözer sanki
Beyaz seccadeler—melekler, seyyar yolcular
Şerif bir salavat dillerde; zikirle vuslat
Mekke, Medine... kalp gökte kuş gibi çırpınan

Kardan süzölmüş saf mekânlarda esmâlar
Ya Allah, Ya Zâhir, Ya Bâtın
Söyle ey âşık-ı Bektaşî,
Bu yol kaçınıcı yoldur?

Bu yol, eline beline diline mühür vurulan yol,
Bu uçuş kanatla değil; edep ile ol.
Seccade binek, nefsi terk;
Menzil uzak değil —kalpte durur.

Melek kapı açar, kul niyetli,
Veli çağırırsa yürür kalpler.
Mekke de, Medine de,
Aranan yolcu, gelecek mi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1684359/hidayet-kanadindan-haremeyn-e-ucarlar.html>

Gaybî Bilek ve Garipler

Ufukta gariplerin atları geliyor
Kuvvet haktan inen ağır bir bilek
Cihad yolu bu nefisten pek irak
Çağırın heybelileri, yağmacı eli kırık

Göge yaslı göz ve dua elleri kambur
Gaybi vahada uğulutu bir yağmur
Garibe sebil olan yavruya ak pınar
Heyhatlar, vahim hatarlıda zakkumi kara kar

"Müjde, müjde! Ayaklar yığılmadı"
Bir ses yürüdü zamanın küfesinde
Mazlumun ahı vardı arş-ü ferşte
Ne kılıç parladı ne sancak açıldı

Ukbada bu garipler ağırlandı
Ey yolcu, bu iz kan değil nurdur
Her adım bir emanet yurdudur
Ufukta gariplerin atları geliyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1686621/gayb-bilek-ve-garipler.html>

Çoban Çiçeği

Çölde kamburunu çıkaran susuz
Ey çoban çiçeği, kursağına takılı ıssız

Ayakların kısıkcacı kum yığınları,
Gece yarısı gündüz sığınmaları,
Göğe inen bir har göz Güneş
Yaprağına uzakta nazar köz yaş

Ey çoban çiçeği!
Izdırar, çölü yosunlaştıran bir nehir
O nehri taşır; hamal bulut ak gömleğinde
Omzunda serap imtihanı, alnında sabır sevabı
Sen yangın değilsin ki kavrulup hakkın aşkıyla

Bendinde yeşillik yurduna katre-i kandilleri
Bu nur deryası imtihan saatinde ışığıny gizler
Lakin sen durduğun yerde büyüsün,
Ve çöl, seni taşımayı öğrenir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1687855/coban-cicegi.html>

Yâver-i Avaneyim

Ben yurdunun yâveriyim
Kalbi hükümlü bulunan
En damarlı zırhları savuran
Bendimi yarmaktan avaneyim

Yararımadır hissi isyansızlık
Lakin bu al saray tepesi ürkeklik
Attıkça atları toprağa bu nalları
Sallanır yüreği, ağzındaki sarmaşıklara

O diken koparma gergilik gülleri
Zaten akşamlar, gizli bir güneş taşır
Işık aydınlık yüzünü mü güldürdü
Gece yarısı diğer çehrenin gölgesi

Bu zaman diliminde yâverin ekmeği
Kabarır taşar dakik bir sürat teknesi
Dalgalandı oymak denizine tuz serpili

Beyazlar örtüsü,
Zırh törpüsü,
yâver -i avaneyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1690146/y-ver-i-avaneyim.html>

Put ve Hud

Secdeye eğildim; omurgamdan bir put daha kırıldı
O namert nefsime, bir cihad harbi duyurdu
Göğe sığmayan ummanlar dolusu ordular
Vurun alınımı yerlere!
Bin kat toprağın bendine

Çürüsün benlik saltanatı
Bir taş olsun, bir kömür
üzerinden geçsin rahmetin devir izleri
zaman yüzümü aşındırsın

İman, içimde yürüyen bir sır;
O muhtereme hürmetten kalp engin
Coşkunkluklarını taşır âlemlerin kürelerinde
Ve yer yükseldi
bir ben daha eksildim
secdeye eğildim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1691847/put-ve-hud.html>

Gece Mihrabı Ahiret Tellalı

Gece mihrabı; kalp indiğinde secdeye
Dalları budaklanır huşu yeşilinde gülün
Tâkatini içirir sebillere sabır kuyusunun
Toprağın sırtında; dikenlerini taşlarını
Lebbeyk! Şahit dağlarının titrek göz pınarlarını

Ayaklarım huzur çağrısının
zelzelesinden hüşyar
O hakikati bilmektir ilim,
yayılr mağaraya karar
Zulmetinde yabancı bir ak mumdur
yandım yarar
Allahu Ekber! Basiret Sahibi Sensin
Ey Melik, ben mülktüm elbet fanice yiten
Eriyip aydın aydın dibinde koyu
bir ölüm karasında bölünen
Gece mihrabı, kalp indiğinde secdeye
Kapanıp dünya kapısına ahiret tellalı eden

Ahsen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1694572/gece-mihrabi-ahiret-tellali.html>

Zamanın Nakkaşı

Eşiktesin...

Belimde dünyanın eşiği

Hamalı oldum faniliğin

Yok mu beni taşıyacak

Köprünün indiği yerden

Ağır semavi yağmurdan

Başım yer üstüne beşik sallanır

İçinde bin alem felek felek dolaşır

Göz beneği bu zamanda noksanlaşır

Büyütüp o çığır gibi geniş ummanı dalgalar

Yutup yükü tutup; büküldüğüm eşikten geçer

Kapılar ardında çağların tokmaklarını dizer

Zamanın nakkaşı vurur, duyulur o son duası

Sırrım dökülür, ne yük kalır ne sızı kemikte

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1695596/zamanin-nakkasi.html>

Güya

Güya bir rüya
Serap hayran
Akıl uyur seyran
Göz çerçevesinde taşan

Vadinin kabukları
Lilanın sureti leylakları
İnci destan derya bostan
Balık arpasını suya batırsam
Mercan kalbindeki kökleri

Hasat edilen hayretine şad
Güya mübalağadır mana bak
Kumların huşu suları opak
Taşırın taşıyandır göz kapağına kat

Ahsen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1695715/guya.html>

Kırık Kanat Frekansı

Kelimeler süslü o kuşun kanadında
Kül oldu mum yanmak uğrunda aydınlıkta
İslerini sürülür siyah zamanın boşluklarına
Yutuyorum kendimi, sevmenin bedeline kayıp
Zıttı yoksa bu şiire henüz nokta koymadan kaçıp

Gözlerini yumdu, o kısalıkta uzun metrajlı filmler
Hüngür mendilli koltukların acı kırmızı pabuçları
Ben yıllanmış yılların vaktinde indim bu kalbine
Zaten oraya sindim ürkek, evin bacası kadar sabit tek

Adını anmayacağım kulaklarıma,
hissi hassas ahizelerin huylarını çekmem bu hatta bir hata
Kopuyor ipleri geride kalan ne kadar uzakta uzanansa
Kalbimi büzüyor aramızdakiler o sıkışmakla
bükülüyor sınırların telleri
Ve bir kalp kuşu daha göç etmeden oracıkta gömülüyor kanadıyla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1696581/kirik-kanat-frekansi.html>

Aksak Dize

Paçalarımın dolandır dünyanın fani ipleri
Yolda kalan kambur haneleri ve diktikleri
Keser acı ağlamak, sızlayan söküklüklerini
Sen bu yolcunun yeri değilsin ey toprak!
Gelen düzer giden basar, bu dize aksak!

Han çöptü hancı göç,
Vardım diyenleri
Yokluğu sezenleri
Bu zaman dünya harikası,
ahirinde kum viranesi

Paçalarımın savurduğu bu gülle
Başımın üstündeki gök, kuş sümbülle
Çağırır hacıyı ağarmak, siyah kalp parelerini
Sen bu hanın sediri değilsin ey toplanmak!
Gelen düzer giden basar, bu dize aksak!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1697068/aksak-dize.html>

Pay Sahi

Kalbimde bir uzak payitaht
Sarayın incilerine kurulan taht
Parlak tut ruhu yansımasına baht
Rüyadır kâh gördüm aruzuyu kâh
Sırrı berrak çehrenin gölgesine düşecek ah
Uzakları kurb edene, Şanı Yüce olana
Bir dua Bir rikkat, o kayıp çağrının nida-ı dikkat
Kalbimde bir uzak payitaht
Sarayın incilerine kurulan taht
Parlak tut ruhu yansımasına baht

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1699375/pay-sahi.html>

İçteki Babile; Putkıran Niyet

Kabarık eneler, tutsak zihinler
Putlar diyarına elimdeki taşlar
Çatlar enaniyet; heykeliyle konuşmalar

Eyvah—sert dil, lisana en korunaklı set
Put, taştan önce fikirdir: esaret
Ve en çok akılda dikilir; nihayet
Sanma yıkıldı diye kurtuldun; bu niyet.

En sinsî, benlikteki haklılık
Yanlış sindi, alkışlarla ahmak
Hakikat indi, düşmanla ayrılmak

İkaz budur; kalabalık,
kulak tıkanmaz kalp durmaz
değil duymakla şaşmaz

Her çağın putu başkadır
Hakikat çağrısı dik doğrulur
Son elden çıkan taş şudur:
İmha etmek, iman şuurudur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1699559/icteki-babile-putkiran-niyet.html>

Gül Lâl Pür-Melâl

Ahret gülüm
susuzluğa mı kaldı
Semavi yağmur
dane dane yağdı
Gök gürledi;
Tohum çatladı,
Toprak kendini dağıttı
Sayhalar medeti ızdırari
Kabuk mu daraldı?
Sırra açılan kapı
Arzu halin kalbi
Ahiret gülüm—
bu dünya yalnızca
çatlamanın sesi sedası
Göz ferini dökünce;
Can tenden süzüldü,
Varlık buldu aslı lâl
Zikirler lisan-ı hal-i pür-melâl...
Ahiret gülüm—
bu sızı yalnızca ebedi
bir baharın iştikâsı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1700922/gul-l-l-pur-mel-l.html>

İhtiyar Göz Bebeği

Gözlerim ihtiyar göz bebeğinden
solgun gl bahçesinde uyuyan beğik;
beyaz manzaraları kara kalemle çizen
şahidim, köprülerin tufanına.

Sofa gibi kurulu kuyu ehrenin
bulvarına taşıran bir ağ bu;
taşıyanlar hep çizgiyi aşanlar,
sınırlar hep düz sanılırlar.

Yaşayıp yokuşunda,
duvar dibi dikenine saran;
o karalamayı benden önce bilir
ihtiyar göz bebeğim.

Bakarım zamanın kırılan merceğine;
yansıtıyor her mili
terbiye etekli ruhumu.
Aydınlık yüzünü gösterdi ama yüz göz oldu,
güneş göz doğdu
akl-ı selm han nazarında.

Köprülerin altında kalan tufan bakışta büyür;
ihtiyar göz bebeğine: en ağır yük,
görüleni taşımaktır.

Beğik susar solgun bahçede,
zaman merceğini bir daha kırmaz;
şahidim—insan çizgiyi aşamaz,
kendine varır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1701855/ihtiyar-goz-bebegi.html>

Yüz Tuz Liman

Balık merceği yosun, kör maya denize tuttu
Maviler renginde ışksız karanlıklar kara süttü
Sedef bağlarında bir rüya, ak ve fedai kuştı
Kelime balıklama düştü dile ama su kurak
İnci devrilmedi bu dar geniş kırarak

Gölgeler yüzdü içimde, yüz tuzlu bir liman
Kıyıda bir çocuk ağladı, suya kanan
Avuçlarında yosun kokan yarım bir zaman
Gözleri dip akıntı, sesi kırık mercan

Bir istiridye kapandı içimde
Sakladığı sır, kabuğu sağır sızıda
Ummanın dili ağır, sınırı çıkmazda

Ve çocuk sus payı,
Gözyaşı tuzlu ve ay ayrı
Bir inci sanrısı kabuğu yaralı
Mavi denizinde yazıldı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1703098/yuz-tuz-liman.html>

Huylu Nâr

Huzur mayasını dökerek sikkeye
Baş aşağı el yukarı endamına
Salınarak beyazvari saadetle
Mevlevinin şerbet kanından
İçmeden neylenmek halce

Sadri toprağına gömülü
Gözü içeriye buyruklu
Alemidir binden bir huylu

Döner semanın mahalinde
Her nefesin içinde saklı nar
Yanıp da sönen aşkın ocağı har
Ney sıyrır kirpikte uyku dar!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1704906/huylu-n-r.html>

Yakut Kuş ve Elif

Dağlarında yakuti kuş yuvası
Çoğu çözülmüş beyaz ipliklerin
Havada uçan işlemeli huşu
Kapılara giydirilen altın varak
Açılıyor bahçeme; limoni yeşil hulleli
Kaç dal sırlı delikler; hangi kapı bu anahtar

Gümüş bir kabın içinde yeşil su ikram edenler
O tada varan dilinde sağlam ahşap tesbihler
Suyundan özü pembevari gül tanemler
Boyandı güller daha koyudan hatrına
Alnında elif harfi çizilmiş namazı
Serilir kalır boyuna seccade ve ihlas

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1706973/yakut-kus-ve-elif.html>

Kara İnci

Hani gönül değirmeninde dövülen inciymi hallerim, nazenin ve inceydi.
Bir el uzanırken kavrulup en tepe güneş acısında; yaktın kabuğumu gönül parem.
Korurdu en gark olunacak korkuya, şimdi cepherim yıkık bir harabenin son çırpısı.
Çarptın geçtin en sert kestin, sevme bükümünden kamburu ezdin gittin.
Ayak altında dolaşan bağ mıyım, yolluğuma kattığımla dağlarda mıyım.
Hani dünya ehemmiyeti seven faniydi bedenim, ölümlü ve ebediydi.
Bir dua saraken yanığı en makbul ferahında; duruldum hakk-ı aşk çarem.
Şimdi değirmendir korkuluk, ayak altında dövülen bir çalıdır, eskinin ve kabalığıın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1708323/kara-inci.html>

Evvel Saman İçinde Su Ahir Zaman İçinde Kin

Evvel saman içinde suydum, ahir zamandayım kin
İklim sindi toprağa, gök çalkalanır derin
Velvele göğsümde, yerde dağdağa izim
Kıyamet aşı kaynar ocakta — ellerim köz, dilim gizim

Kıvılcım harman oldu, kül yaman — koru kaldıramam
Rüzgârı boğazladım, dumanı soludum — dar alamam
Başını kaldır, bak uçan kuştan yere düşen aızığa
Ağzından düşen bin günah — yapışır alnına yazıya

Zaman mı acep? Zemin mi kaydı altımdan?
Bir emin aradım — yankı kaldı katımdan
Salla saatini, donmuş vicdan, titre camdan
Vakti esir eden fillerin hükmü çöker ansızın andan

Kor ateş, kül gece, yürek yangın!
Kıyamet kaynar içimde — sabır salgın
Kar üstüne yazılır hüküm, beyaz ve kesin
Kardan aydın doğar gün — kararlı ve metin!

Kor ateş, kül gece, yürek yangın!
Sözüm taş, nefesim isyan — ama sakın
Vakti esir edenlerin zinciri kırılır bir gün
Kar üstünde doğar güneş — susar bütün sürgün

Ey vakti çalan, gölgeye sığınan iri gövde
Adımların ağır ama hükmün çöker bir tövbede
Kıyamet aşı pişer — kaşığım sabırdan
Ateşin dili uzar ama kalbim demirden

Gökte velvele, yerde dağdağa çatlar
Toprağın nabzı tutar gizli hakikatlar
Bin günah düşer ağzından — saydın mı?
Bir gün gelir hepsi dizilir karşında, anladın mı?

Zaman donar ama adalet erimez
Kardan aydın bir sabah var — gecikmez
Emin olan kalır, gerisi savrulur rüzgârda
Hakikat ağırdır — eğrilmez tartıda

Evvel saman içinde suydum...
Ahir zamanda kin oldum...
Kül içinden doğar sözüm...
Kar üstünde iz oldum...

Velvele sustuğunda
Bir gün doğar ansızın
Kardan aydın, kararlı
Sessiz ama kesin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1708596/evvel-saman-icinde-su-ahir-zaman-icinde-kin.html>

Zıll-u Sâye

Zaten akşam deminde çoğalır zıll u sâye oyunları
bu fânî âlemin köhne dîvârlarında.
Nûr bize nâdir bir ihsan,
zulmet ise alnımıza yazılmış kaderdir.

Nazarımın ferini ateşe teslim ettim;
didelerimden eşk-i seylân döküldü.
Tutamadım o serseri selleri,
gönlümün yamaçlarından akıp gittiler.

Hâlbuki mümkündü —
bir kuyunun ka'ında ziyâyı bulmak,
zulmet bağrında parlayan bir kevkebi
avuç içi kadar semâya sığdırmak.

Lâkin ben ortasından
bir siyah hâvî yuttum;
sanki sadrımda açılan
nâmı konulmaz bir uçurum gibi.

Büyüdü sonra zılller,
irileşti sükûtlar.
Hâtıralar dîvârdan kopan
paslı mihlar gibi düştü zamana.

En tepede kumla mestûr bir kubbeden
damladı pervânelerin güz kanatları;
her biri bir mevsimin son zikri gibi
titreyerek indi zemîne.

Zaten akşam deminde çoğalır zıll u sâye oyunları;
nûrun lütuf, zulmetin kader olduğu hengâm.

Derken idrak ettim:
zulmet dediğim şey
nûrun mestûr çehresi imiş.

Ve âdem —
kendi sînesindeki leyl'i aşmadan
hiçbir fecr-i sâdika varamazmış.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1709533/zill-u-s-ye.html>

Hasret Sana Vuslat Sana

Kalbî ukdesinde dağlar sarsılır
Durma hatır çiçeği bu his sanadır
Yaprakların hasatı, toprağın bendi
Kavuşur gibi katre derya bahçesine
Hasret sana vuslat sana sakın ola zahmet sanma

Ruhuna tedbirler; yük ağırdır tevekkül eder
Solma bahar şeni bu sayhalar tazedir
İlk gonca gülün adı, ilk dikenin sanı
Savrulur rüzgar gibi hakkın rahmetinde derya
Hasret sana vuslat sana sakın ola zahmet sanma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710709/hasret-sana-vuslat-sana.html>

Şifam Edep

Gönlü derdle hesap edip
Mükafatlara arzu edip
Dünyadan mevlevi sıyrılıp
Döndüm Hakk, yönüm edep

Baharın güller gibi
Irmağın akar gibi
Kansam şerbet-i miskine
Şahidin keskin sözü gibi

Baş secde üstüne
Dil döner tesbihle
Zikirdaşdır kainatla
Sevdim Hakk, şifam edep

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1711278/sifam-edep.html>

Cem Et Divanında Sevdik

Bitap yolcuyum azığım kalamullah,
Kuruyup çölde diken gibi eğri duruyorum.
Serap durgunuyum hakikatim hayırhah
Ah garip heybeyim; yamalarım kusurlarımı ah.

Yol büklüm büklüm çentik
Semayı üzüm üzüm içtik
Aşkından arza serpildik
Cem et divanında sevdik

Kapılarda han han gezdik
Eşiği bezdirmeden geçtik
Mum ışıklarını eriyip sezdik
Cem et divanında sevdik

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1711612/cem-et-divaninda-sevdik.html>

Mekteb-i Aşk

Güvercin olaydım uçup
Kanadın kırıp huzurunda
Eğip bendi acizce duraydım
Ne mecal ne ecel korkmadan
Aşk eyleseydim gönlü Sana

Semada göz göz yağıp
Tefekküre söz dağıtıp
Kelime kelime dalıp
Aşk eyleseydim gönlü Sana

Mekteb-i aşk öğrendim
İlk hecemden Seni bildim
Sayfadaki mühürün renginde
Nokto nokta muhabbetin izinde
Aşk eyleseydim gönlü Sana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1713603/mekteb-i-ask.html>

Elb

Beyefendiler azizler arasında
kâmil insan hakları mahkemesi

Mühürlü davalar
Suçlu avlamalar

Tek hakkım insan elbisesini giymek
Hep suçum nefis aşından bir kaşık yemek

İmzamız sânimiz;
sarsılmaz sandığımız
enaniyet kulesiyle anımız

Beyefendiler azizler arasında
kâmil insan hakları mahkemesi

Hükmün sürdüğü
Kelamın güttüğü
Şahidin üstünü

Hak ettiği değerler, yüceler
Fark ettiği eğriler, kamburlar

Tek hakkım insan elbisesini giymek
Hep suçum nefis aşından bir kaşık yemek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716121/elb.html>

Serçe Kul

Gafilim fiilim meçhul
Şu fani ilimde serçe kul
Aziğım zikrimde gezer hür
Bağdatın bülbülü uçar gür

Hasret iki dağın arasında
Boynun büküp yamaca varanda
Vuslata ermiş hakiki canda
Kafesine dam olan semada

Hür kanatlar altında
Gür dostlar sathında
Şu fani ilimde serçe kul
Bağdatın bülbülüne uçar ruh

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1717356/serce-kul.html>

Sırrı Süreyya

- bir

Dünyayı keskin köşeli gördüm
Sırrını sorduğumda yuvarlanıp;
Sınırlı yolları her yere dağıttı
Üç yudumluk suları
Güç umutlu zamanı

Dakik hayatın akitlik telaşı
O sersemlikte, suç uyuması
Göç hülyalı atını söken yuları
Dünyayı gördüm kenarları yok

Düşünüyorum düşmekten
Ve üşüyorum şiire üşüşmekten
Yuvarlanıp kafam içinde bi alemde
Sırrı süreyya olup bin bir uçmaktan
Yayları dünya tahtına sözle saplıyorum

- iki

Gönül tahtında ne köşe kaldı ne bucak,
Kandil yandıkça karanlık yaprak yaprak.
Varlık dediğin bir nefestir,
Üflendikçe dökülür dünya denilen bu dar kafes.

Noktasız bir elif gibi dimdik durunca zaman,
Ne sınır kalır yollarda, ne gönülde bir güman.
Sırrın içinde sırlar, süreyyadan öte bir nur,
Yere düşen her kelam, gökyüzünde bulur huzur.

Kalem sustu, artık söz bizzat candır,
Bu yuvarlak alemde duran değil, dönen imandır.
Yayları gerdikçe hakikate, oklar kalbe saplanır,
İlahi bir esintiyle, bütün suçlar ruhlarda aklanır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1718778/sirri-sureyya.html>

Ruy-i Damla

Deryada derince damlayım.
Semaya duayla çıkarım.
Ne gücüm var ne sözüm
Yükümün hamalıyım

Rahmetin celbetsem
Gafil gezmeden geçsem
Bahçende ağlayıp hem
Gonca gülü güldürsem

Çehrem tecellidir
Göz göze selsebil
Lisanına mecz dil

Oku emri bilsem
Ey defter
Ey hasenli kelim
Sağ cihetiyle gelsen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1720961/ruy-i-damla.html>

Güneş Kazası Mahalli

Renkleri aynı gece rüyasında
Gözleri kapalı bir şimşek ardı
Büyüyor çiçeklerinin saçları
Başaklarda kumral taraklar
Tel tel örülüyor zaman yoluna
Ve mazinin ritmi kalpte filizlenir
Rüyalarda görülmüş olanın yanındadır hakikati
Gece gündüze düş, sokaklarda yürürken başıma düşen lüks
Gürüldüyor göğün muımları
Bir ürpertinin nefesiyle sırları
Vakit ekin, lakin aylar yeri Ekim
Eksiliyor kirpikler için saçlar
Desenli kumaşlar da çiçek portreleri
Bir güneş kazası mahallinde renkler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1722810/gunes-kazasi-mahalli.html>

Dildar

Çehremden yürü deniz, her fersahta bir ufka doğrul.

Beni semanın yoluna diz, eđ boynumu; dik yüreğimi, nem ol.

Devre deveran insan, her an bidar mı bu kul?

Ey her damlana rahmet payı ölçülen su, tecellide şifam; gizini bul.

Yedi kat basamaktan indiren, arza ferahlı huşu serer.

Kiblede açılır kubbenin kapısı, dua uçar; ferşte sürür.

Derde derman Rahman, her kula Dildar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1724976/dildar.html>

Hayy Hakk ve Ak | Gümüş-i Edep

Dem kalbde deva buldu
Hoş huyu canla yoğruldu
Beden cismi attı mana doldu
Hayy Hakk! Kudret elindedir huşu

Alemi dar edici nefsi haps etti
Makamı kibri tahtı; kafesiydi açtı
Ruh maddi kırbadan halce taşı
Hayy Hakk! Kudret elindedir kalp kuşu

Ebedi rahmetine kurb idi
Niyaz sayfasında sözü var idi
Zikri arş deryasında mayalıydı
Hayy Hakk! Rahmet tecellisi yüz suyu

O damladan haslar içerdi
Gümüş-i edepten nur erdi
Ak kaftanını güller dikerdi
Hayy Hakk! Rahmet tecellisi yaratılışı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1725707/hayy-hakk-ve-ak-gumus-i-edep.html>

Nâr Maya

Acı kalbin mayası hamdır
Nar ağacı eğince başın
Secdeler canlara hoştu
Gıdası nur olan ruh sürur

Aklın denge ucunda hilal
Koyu geceleri aştı kul
Rahmet hanında damla gül
O nârı tatmakta bin bir esma bil

Zikirleri taştı kubbeden
Melekleri fevc fevc eden
Ebedi dest-i sofraya buyuran
Gıdası nur olan ruh sürur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1728507/n-r-maya.html>

Selsebil

Dalda rükû duran nar
Kalp sebilinden akar
Yeşil gülsün nârında
O örtü batınında yanar
Pirû pak kasidesi akar
Secde yer edinir kul arz
Sema penceresinden içeru
Üç huzme mescidden nur
Üstad huzura çağırıyor sır
O örtü zahirinde dalgalanır
Arkamda sur gibi nar şehadet

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1730710/selsebil.html>